

INHOUDSOPGAVE

INHOUDSOPGAVE.....	1
VOORWOORD	5
DEEL EEN: HET FUNDAMENT	6
STUDIE 1: ware bekering en reddend geloof	6
DE AARD VAN BEKERING.....	6
DE NOODZAAK VAN BEKERING	6
GELOOF TOT VERLOSSING VAN DE ZONDE.....	7
STUDIE 2: ZEKERHEID VAN REDDING	8
DWALINGEN OVER REDDING	8
GETUIGENIS VAN WARE REDDING.....	9
STUDIE 2: ZEKERHEID VAN REDDING	9
STUDIE 3: RECHTVAARDIGING DOOR HET GELOOF	9
BETEKENIS VAN RECHTVAARDIGING	10
VRUCHTEN VAN RECHTVAARDIGING.....	10
STUDIE 4: TERUGGAVE.....	11
DE OUDE MIJLPAAL.....	11
AANWIJZING VOOR DE GELOVIGEN VAN NU.....	12
ZEGEN IN GEHOORZAAMHEID	12
STUDIE 5: DAGELIJKSE STILTE TIJD.....	12
DE NOODZAAK VAN DAGELIJKSE GEMEENSCHAP	12
EFFECTIEVE METHODEN VAN DAGELIJKSE STILTE TIJD.....	13
BELONINGEN VAN DE DAGELIJKSE GEMEENSCHAP.....	14
STUDIE 6: WATERDOOP	14
BIJBELSE MENING MET BETREKKING TOT DE WATERDOOP	14
BIJBELSE METHODE VAN DE WATERDOOP.....	14
LEVEN NA DE WATERDOOP	15
STUDIE 7: HET AVONDMAAL.....	15
DE VERORDENING VAN HET AVONDMAAL.....	15
ORDERHEID BIJ HET HOUDEN VAN HET AVONDMAAL.....	16
STUDIE 8: OVERWINNING OVER VERZOEKING.....	17
BRONNEN VAN VERLEIDING	17
BELOFTE VAN OVERWINNING OVER VERLEIDING	17
HOE VERLEIDINGEN TE OVERWINNEN.....	18
STUDIE 9: VERVOLGING EN DE BEPROEVING VAN HET GELOOF	18
VORMEN VAN VERVOLGING	19
BEPROEVING VAN GELOOF	19
JUISTE HOUDING TIJDENS VERVOLGING EN BEPROEVING VAN GELOOF..	19
STUDIE 10: DE FINALITEIT VAN HET WOORD VAN GOD	20

BASIS VAN BIJBELS GEZAG	20
REIKWIJDTE VAN BIJBELS GEZAG	21
ONDERWERPING AAN HET GEZAG VAN DE BIJBEL	21
STUDIE 11: PRIVILEGES IN HET KONINKRIJK VAN CHRISTUS.....	22
ARMOEDE BUITEN CHRISTUS.....	22
VOORRECHTEN IN HET KONINKRIJK	23
WEG NAAR DE VOORRECHTEN VAN HET KONINKRIJK	24
STUDIE 12: CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP	24
BASIS VAN CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP	24
PRAKTISCHE ASPECTEN VAN CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP	25
VOORDELEN VAN CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP	25
DEEL TWEE: VERVULLING	26
STUDIE 13: ZONDE – HET GROOTSTE PROBLEEM VAN DE MENS	26
DE BESCHRIJVING VAN ZONDE	26
HET BEDROG VAN DE ZONDE.....	26
VERDOEMING DOOR ZONDE	27
AANWIJZING VOOR ZONDELOOS LEVEN	27
STUDIE 14: CONSISTENT CHRISTELIJK LEVEN	28
ESSENTIE VAN DAGELIJKSE GEMEENSCHAP	28
VERMANING TOT CHRISTELIJKE WANDEL.....	28
STUDIE 15: CHRISTELIJK LEVEN – EEN LEVEN VAN GENADE	29
DE VOORZIENING VAN GENADE	29
DE VRUCHTEN VAN GENADE	30
DE TOEREIKENDHEID VAN GENADE	30
STUDIE 16: CHRISTELIJK LEVEN – EEN LEVEN VAN GELOOF.....	30
BEWIJZEN VAN WANDELEN OP ZICHT	30
GEVAREN VAN WANDELEN OP ZICHT	31
ABC VAN WANDELEN DOOR GELOOF	31
STUDIE 17: CHRISTELIJK LEVEN – EEN LEVEN VAN GEBED	32
HOOFDZAKEN VAN HET GEBED	32
EXPLOITATIE DOOR GEBED	33
STUDIE 18: CHRISTELIJK LEVEN – EEN LEVEN VAN DIENST	34
MOGELIJKHEDEN VOOR DIENSTBAARHEID	34
TROUW IN DIENST.....	34
VERANTWOORDING IN DIENST.....	35
STUDIE 19: NUTTIGE STUDIE VAN DE SCHRIFT	36
BELEMMERINGEN VOOR SPIRITUEEL BEGRIP	36
HULP VOOR EEN NUTTIGE STUDIE VAN DE SCHRIFT	37
STUDIE 20: DE CHRISTEN EN DE WERELD	38
KENMERKEN VAN DE WERELD.....	38

GEVAREN VAN WERELDSGEZINDHEID	39
CHRISTELIJKE HOUDING TEGENOVER DE WERELD	39
STUDIE 21: HEILIGING: EEN DEFINITIEVE CHRISTELIJKE ERVARING	39
DE BETEKENIS VAN HEILIGING	40
DE NOODZAAK VAN HEILIGING.....	40
BEWIJZEN EN ERVARING VAN EEN GEHEILIGD LEVEN.....	41
STUDIE 22: EEN OVERWINNEND CHRISTELIJK LEVEN	41
DE BASIS VAN EEN ZEGEVIEREND CHRISTELIJK LEVEN	42
DE VIJANDEN VAN EEN ZEGEVIEREND CHRISTELIJK LEVEN	42
DE KENMERKEN VAN EEN ZEGEVIEREND CHRISTELIJK LEVEN.....	43
STUDIE 23: GODDELIJKE LEIDING	43
VOORWAARDEN VOOR GODDELIJKE LEIDING	44
PRINCIPES VAN GODDELIJKE LEIDING.....	44
STUDIE 24: WANDELEN MET GOD	45
UITLEG OVER WANDELEN MET GOD	46
DAGELIJKSE WANDEL VAN DE GELOVIGEN.....	46
VOORDELEN VAN HET WANDELEN MET GOD	47
DEEL DRIE: FOCUS.....	48
STUDIE 25: PRINCIPES VAN CHRISTELIJK DISCIPELSCHAP	48
BETEKENIS VAN CHRISTELIJK DISCIPELSCHAP	48
PRINCIPES VAN CHRISTELIJK DISCIPELSCHAP	48
STUDIE 26: EEN EVENWICHTIGE CHRISTELIJKE DISCIPEL	49
SECULAIR LEVEN.....	50
PRIVÉLEVEN.....	50
SPIRITUEEL LEVEN	50
STUDIE 27: DAGELIJKSE KRUISDRAGING	51
OVERGAVE EN GEBROKENHEID VAN DE GELOVIGE	51
HET GEDISCIPLINEERDE EN DOOR DE GEEST BEHEERSTE LEVEN	51
DEELHEBBEN AAN CHRISTUS OFFER EN KRUISIGING	52
STUDIE 28: GODS EIGENDOMSRECHT VAN DE GELOVIGE	52
BIJBELSE FEITEN OVER GODDELIJK EIGENDOMSRECHT.....	52
IMPLICATIES VAN GODDELIJK EIGENDOMSRECHT	53
BESLUIT VAN WARE RENTMEESTERS.....	53
STUDIE 29: TIENDEN EN OFFERS	54
BIJBELS ONDERWIJS EN GODS WIJDING	54
BIJBELSE TEST VAN GODDELIJKE GEHOORZAAMHEID	54
WELVAART DOOR GEVEN	55
STUDIE 30: PERSOONLIJKE EVANGELISATIE	55
VEREISTEN VAN EEN ZIELENWINNER.....	55
DE BOODSCHAP VAN DE ZIELENWINNER	56

WIJSHEID IN HET WINNEN VAN ZIELEN	56
STUDIE 31: EFFECTIEVE COMMUNICATIE VAN HET EVANGELIE	57
HET INNEMEND BENADEREN VAN ZONDAARS.....	57
EFFECTIEVE COMMUNICATIE VAN HET EVANGELIE	57
ZONDAARS TOT EEN BESLUIT BRENGEN.....	58
STUDIE 32: KRACHT VOOR DIENSTVERLENING	58
DE GROTE TAK.....	59
DE NOODZAAK VAN DE KRACHT VAN DE HEILIGE GEEST	59
DE WEG NAAR MACHT.....	59
STUDIE 33: IJVERIG STRIJDEN VOOR HET GELOOF	60
DE ROEP DOOR CHRISTUS TOT HET GELOOF.....	60
COMPROMIS EN VERACHTING VAN HET GELOOF	60
CHRISTENEN DIE STRIJDEN VOOR HET GELOOF	61
STUDIE 34: SLECHTS ÉÉN LEVEN.....	61
DE KORTSTONDIGHEID VAN HET LEVEN	62
DE BESTE BENUTTING VAN HET LEVEN.....	62
VOORDELEN VAN HET LEVEN VOOR CHRISTUS	63
STUDIE 35: HET BESTE DAT JE KUNT ZIJN.....	63
REDENEN OM OP JE BEST TE ZIJN	63
DE VERWEZENLIJING VAN JE MOGELIJKHEDEN.....	64
VERANTWOORDELIJKHEID VOOR JE VOORUITGANG	64
STUDIE 36: GEEN BLIJVENDE STAD.....	65
DE TIJDELIJKE WERELD	65
HET EEUWIGE THUIS	65
VOORBEREIDING OP HET HEMELSE LAND	66

VOORWOORD

We danken God voor deze editie van het *Ontwikkelprogramma voor Gelovigen*. Het is voor de verzorging van alle gelovigen, en vooral nieuwe bekeerlingen.

Dit boekje bevat studies die systematisch de fundamentele leerstellingen van het christelijk geloof doornemen. Het legt de basis voor bijbels onderwijs waarop een stabiel, zegevierend, vruchtbaar christelijk leven kan worden gebaseerd.

Het programma is opgedeeld in drie delen. **Deel Een** legt het fundament van bekering en geloof in Christus. Het behandelt kwesties van oprechte bekering, zekerheid van redding, restitutie, enz. Dit is vergelijkbaar met de 'dooplessen' in sommige kerken met de bedoeling om de deelnemer de basisprincipes van het christelijk geloof te laten begrijpen. De deelnemer kan gedoopt worden zodra de redding verzekerd is. De studie is geen kwalificatie voor redding; evenmin is er enige Bijbelse basis om iemand de waterdoop te onthouden die deze studie niet heeft gevolgd. Wat essentieel is, is werkelijk wedergeboren te zijn en voor Christus te leven. Er zijn echter gevallen bekend van gedoopte 'bekeerlingen' die toch niet wedergeboren bleken te zijn! Om deze reden en ook de noodzaak voor een stabiele basis, zorgen we ervoor dat mensen de betekenis van de ervaring begrijpen en hun leven volledig aan Christus overgeven voordat ze worden gedoopt.

Deel Twee gaat over kwesties als zegevierend leven, gebed, christelijke gemeenschap, heiliging, enz. Het doel is om de gelovige een stap dieper te brengen in toewijding aan de Heer, zodat hij een echt vervuld christelijk leven kan leiden.

Deel Drie heeft tot doel de ervaren gelovige tot volledige identificatie met Christus te brengen in termen van levensprioriteiten en totale toewijding aan goddelijke dienst. Aan het einde van dit gedeelte zou de kandidaat in aanmerking moeten kunnen komen voor toelating tot het werkteam van de kerk nadat de toelatingsprocedure is gevolgd.

Ik hoop dat je de nodige focus zult behouden om jouw deelname aan dit programma de moeite waard te maken. Ik bid dat de Heer je zal sterken en je de genade zal schenken om het beste uit deze unieke kans te halen.

De jouwe in de liefde van Christus,
Opzichter,
DCLM Nederland

DEEL EEN: HET FUNDAMENT

STUDIE 1: WARE BEKERING EN REDDEND GELOOF

De gevallen mens kan alleen profiteren van het verzoeningswerk van Jezus Christus door bekering en geloof in Christus. Toen Christus op aarde was, was het Zijn primaire taak om zondaars tot bekering te roepen (Marcus 2:17). In het Oude Testament betekende bekering boetedoening (Job 42:6; Jona 4:2) en dit werd vaak gekenmerkt door vasten, zelfvernedering, wroeging, scheuren van kleding. Tegen de tijd van Joël hadden de mensen er alleen maar uiterlijk vertoon van gemaakt in plaats van innerlijke verandering, vandaar dat de profeet hen moest instrueren om hun hart te scheuren en niet hun kleren (Joël 2:12,13). Het evangelie pleit eveneens voor ware bekering, die verder gaat dan uiterlijke boetedoening. Het vraagt een verandering van geest en houding met betrekking tot zonde, de wereld, het eigen ik en Christus (Marcus 1:15; Handelingen 3:19; Lukas 13:3). Bekering is dus geen wroeging over zonde, schuldgevoel, spijt over bedreven kwaad, of sterke angst voor de hel, enz.; het vereist een verandering.

DE AARD VAN BEKERING

Mattheüs 3:8; Lukas 3:8-14; Joël 2:12,13; Psalm 51:1-4,12; Hand. 3:19; Zach. 1:4. Bekering is een verandering van denken over zonde. Dit gaat verder dan een verandering van opvattingen over zonde; het omvat een verandering van houding en gevoelens ten opzichte van zonde. Bekering houdt altijd haat voor de zonde in. Het is een diep werk en een hartswerk dat resulteert in een nieuwe mens. Het strekt zich uit tot de hele mens: de geest, de leden van het lichaam, de noties van zonde en de wereld. Hij die vroeger dacht dat er weinig kwaad in de zonde zat, gaat nu zien dat het de belangrijkste van alle kwaad is. De intenties van de wil worden gewijzigd, de keuze wordt gewijzigd, de levensstijl en praktijken worden ook beïnvloed. De berouwvolle ziel verlaat de wereld om Christus te zoeken en slaat nu een nieuwe weg in het leven in (Handelingen 9:2,3,6,20-22). Christus wordt de liefste, meest liefhebbende, meest vriendelijke, meest dierbare, meest begeerlijke voor hem. Niets dan Christus doet een beroep op hem die oprecht berouw heeft van zijn zonden. Heb je je bekeerd van je zonden?

DE NOODZAAK VAN BEKERING

Romeinen 3:23; Mattheüs 3:2,7; Lukas 13:3; Hebreëën 10:31

De mens (na de val) is geheel en al verstoken van enige deugd waarin hij voor God kan roemen. Hij heeft helemaal geen gerechtigheid om op te roemen (1 Korintiërs 1:29). Bekering is noodzakelijk en verplicht voor zondaars om verlost te worden van zonden en verzoend te worden met God. Waarom is bekering nodig?

1. Om gered te worden van de zonde. Door bekering en geloof in Christus wordt een zondaar tot Christus gebracht om Hem te accepteren als het enige middel tot leven (Verlosser).
2. Religie is ijdel zonder berouw, omdat men ervan uitgaat dat men niet gezondigd heeft (Jesaja 1:10-18; 1 Johannes 1:10).
3. Om te ontsnappen aan het goddelijk oordeel en de eeuwigheid in het hellevuur (Hebreeën 10:31).
4. Het is onredelijk en destructief om tegen de Heer te strijden of om jezelf te verharderen in je zondige staat (Job 9:4; Jesaja 45:9).
5. Om bevrijd te worden van Satans gevangenschap (2 Tim. 2:25,26; Efe. 2:2).
6. De komst van Christus staat voor de deur en de deur van de genade zal niet altijd open blijven (1 Tessalonicenzen 5:3).
7. Het geweten kan pas echt gekalmeerd worden als er een grondige bekering is (Heb 10:22; Jes 54:8); het is nodig voor Gods genade en vergeving (Ps 51:1).
8. Voor zingeving, betekenisvol leven en eeuwig te leven. Een onbekeerde ziel is een last voor zichzelf, partner, familie, samenleving en de Kerk.

GELOOF TOT VERLOSSING VAN DE ZONDE

Marcus 1:15; Rom 10:9-13; Ef. 2:8; Jesaja 53:1; 55:7; Heb. 8:12; Hand 20:21.

Bekering is een noodzakelijke stap op weg naar redding, maar het is op zich niet voldoende. Redding is niet door enige verdienste; het is door genade door het geloof in Jezus Christus. Niemand is goed genoeg om zichzelf te redden en niemand is zo slecht dat God niet kan redden. Hij rechtvaardigt vrijelijk door Zijn genade degenen die zijn verlost door Zijn Zoon (Romeinen 5:1). Eindeloos huilen en klagen over iemands zondige staat kan de religieuze vroomheid bevredigen, maar zal niet voldoen aan de vereisten voor redding. Gekoppeld aan bekering is geloof in het volbrachte werk van Christus aan het kruis van Golgotha. Reddend geloof is geloven in Jezus als Heer en erop vertrouwen dat Zijn offer voldoet aan de goddelijke vereisten voor iemands persoonlijke redding. Dit geloof houdt in:

1. Geloven dat Jezus stierf voor jouw zonden.
2. Dat God al je zonden vergeeft en niet meer herinnert.
3. Die verlossing is voor jou beschikbaar, ongeacht je last van zonden.

Redding is niet gebaseerd op gevoel, maar op de Schriftwaarheid en geloof in Christus. U kunt nu gered worden als u zich bekeert van al uw zonden en in Christus gelooft. Wat zullen uw zonden u baten dat u ermee getrouwd bent? Ze zullen alleen de hel voor je openen en brandstof opstapelen om je te verbranden. U kunt niet met Christus getrouwd zijn, tenzij u gescheiden bent van de zonde. U moet afstand doen van uw zonden of afstand doen van uw ziel: spaar maar één zonde en God zal u niet sparen!

STUDIE 2: ZEKERHEID VAN REDDING

1 Johannes 5:9-13

Verlossing door genade is een bewuste, vrijwillige en duidelijke ervaring. Net zoals het duidelijk is wanneer een kind in de wereld wordt geboren, zo is het heel duidelijk wanneer een persoon gered is van de zonde. Het is verkeerd om iemand de verzekering te geven dat hij/zij gered is omdat je voortijdig kunt oordelen. De beste zekerheid is persoonlijke zekerheid. Het is geen teken van nederigheid om altijd aan je redding te twifelen. Een aanhoudende twijfel aan je verlossing kan een aanwijzing zijn dat het verlossingswerk niet grondig is. Een vaste hoop (zekerheid van redding) in Christus is onmisbaar voor je consistente wandel met God, standvastige groei en bruikbaarheid in het koninkrijk van God.

DWALINGEN OVER REDDING

Enkele veelgemaakte fouten met betrekking tot de ervaring van verlossing zijn:

1. Dat een zondaar geruime tijd onder berouw moet lijden als een soort straf voordat hij kan worden gered (Lucas 18:10-14). De bijbel legt de nadruk op zowel bekering als geloof.
2. Dat een zondaar zich anders moet voelen bij redding en of daarna. De waarheid is dat verlossing niet gebaseerd is op gevoelens, maar op het feit van de Schrift: “Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden” (Romeinen 10:13). Onze gevoelens zijn variabel en feilbaar; Gods waarheid is onveranderlijk en onfeilbaar.
3. Dat de zondaar God een grote gunst bewijst door zich te bekeren. De waarheid is dat de schuld van de zondaar veel dieper en vernietigender is dan hij denkt, en zijn gevaar is veel groter dan hij denkt. “De ziel die zondigt, die zal sterven” (Ezechiël 18:4). De zondaar bewijst zichzelf een eeuwigheid van gunst door zich te bekeren.
4. Dat bekering een progressief werk is en dat een zondaar geleidelijk beter kan worden. De waarheid is dat wedergeboorte of bekering een onmiddellijk werk van genade is (Handelingen 9:1-7; 2:37-41).
5. Dat redding kan worden verdiend door goede werken, moraliteit, religieuze naleving en eigengerechtigheid van de mens (Jesaja 64:6; Romeinen 3:20; Hebrëeën 10:1-4). Alleen het bloed van Jezus kan de zonden verzoenen.
6. Dat de ervaring van verlossing niet verloren kan gaan. De waarheid is dat God niet spaarzaam is in Zijn gerechtigheid en dat wie tegen Hem zondigt, niet aan Zijn toorn kan ontsnappen, tenzij hij berouw heeft en terugkeert naar God (Romeinen 11:17-22).

GETUIGENIS VAN WARE REDDING

2 Korintiërs 5:17; Efeziërs 4:23-32; Galaten 5:22-23; Hand 22:1-15; 26:4-19.

Ware bekering raakt het hart en de hele mens. Het brengt altijd een grote en fundamentele verandering in de berouwvolle ziel. Een vluchtige blik op zijn vroegere en huidige leven onthult dat er een grote transformatie heeft plaatsgevonden. Nu is hij als christen vrij van zonde (1 Johannes 3:9). Hij heeft de geboden van God lief en houdt ze (1 Joh. 2:3); hij wandelt rechtvaardig, eerlijk, wijs en nederig (Kolossenzen 3:7-9). Hij gaat in gemeenschap met gelovigen (Psalm 119:63) en leeft om God in alle dingen te verheerlijken; en zijn genegenheid is gericht op de dingen die boven zijn (Kolossenzen 3:2; Filippenzen 1:21). Gebaseerd op deze bewijzen van een nieuw leven en een nieuwe relatie met God, zijn de vruchten van gerechtigheid duidelijk zichtbaar in het leven van de nieuwe bekeerling. Deze grote transformatie maakt duidelijk dat een christen geen zondaar is en een zondaar geen christen. Ben je een zondaar of een christen?

STUDIE 2: ZEKERHEID VAN REDDING

Romeinen 8:1, 14-16; Efeziërs 1:13; 2 Timotheüs 1:12; 2:19; 2 Korintiërs 5:17; 1 Johannes 3:1; Johannes 9:24,25.

Zekerheid van redding is een bewuste kennis van het werk van genade (bekering) dat in iemands leven heeft plaatsgevonden. Het is een onwrikbaar vertrouwen van een intelligent geloof in een tegenwoordige redding. Na ware bekering is er de innerlijke getuigenis van de Heilige Geest dat iemand een kind van God is geworden. De nieuwigheid van het leven van de bekeerling is een andere zekerheid dat hij gered is (Matteüs 3:8). Het is niet aanmatigend om de zekerheid van redding te belijden. Het geloven in de Bijbelse feiten over vergeving van zonde en rechtvaardiging door geloof is noodzakelijk om verzekerd te zijn van verlossing. Het is niet wanneer iemand hevig heeft gehuild of onderworpen is aan een Paulus-achtige (dramatische) verlossingservaring, dat hij er zeker van kan zijn dat hij gered is. Het essentiële is dat het leven van de nieuwe bekeerling vruchten van bekering moet afwerpen: oprechte wandel, kuise levensstijl, dorst en honger naar Gods woord, openlijke identificatie met Christus en Gods volk, afscheiding van de wereld en gehoorzaamheid aan Gods geboden.

STUDIE 3: RECHTVAARDIGING DOOR HET GELOOF

Romeinen 3:19-28

De fundamentele religieuze vraag is: hoe kan een zondige mens rechtvaardig zijn tegenover God? Moet de schuldige mens dan eeuwig onder toorn blijven? Is er geen hoop? Deze vragen maken een volledige omkering van onze relatie tot God noodzakelijk. Rechtvaardiging is het antwoord. Rechtvaardiging is de daad van

Gods vrije genade, waardoor de mens voor God kan staan alsof hij nooit gezondigd heeft. Het verzoenend bloed van Jezus rechtvaardigt de gelovige.

BETEKENIS VAN RECHTVAARDIGING

Romeinen 3:24,28; 5:15,16; Deut. 25:1; Galaten 2:16; 3:8,9; Jeremia 31:34.

Rechtvaardigen betekent gelijk maken of verklaren. Dit houdt in dat een juiste relatie of een reeds goed gemaakte relatie essentieel is voor rechtvaardiging. God rechtvaardigt hen die zijn verlost door Zijn Zoon (Romeinen 3:24,26). Door rechtvaardiging vormt God een nieuwe en rechtvaardige juridische relatie met de mens. De gerechtvaardigde zondaar staat dan voor God alsof hij nooit gezondigd heeft. De verlost zondaar wordt gerechtvaardigd of rechtvaardig verklaard door God. Dit gebeurt niet op basis van de wet of enige menselijke prestatie, maar door de gerechtigheid van Christus die wordt toegerekend (belast of gecrediteerd) aan onze rekening en we worden daardoor geaccepteerd als rechtvaardig in Gods ogen (Romeinen 3:20; 5:15). Rechtvaardiging omvat kwijtschelding (wegnemen of vergeven) van alle zonden (Lucas 7:47) en veroordeling (Romeinen 8:1). God vergeeft zonde en Hij herinnert ze niet meer (Jesaja 43:25). Basisfeiten over rechtvaardiging zijn:

1. Het is door geloof (Romeinen 3:28; 4:2; 5:1). We worden om niet gerechtvaardigd (Rom 3:24). Christus heeft de prijs betaald.
2. Het is een daad van Gods genade en van God alleen (Rom 3:24,30; 8:33).
3. Het is door het opofferende en verlossende werk van Christus (Rom 3:24; 5:9; 8:33,34). De grond voor onze rechtvaardiging is de gerechtigheid van Christus.
4. Het is in Christus dat we gerechtvaardigd zijn (Hand 13:39; Rom 8:1).
5. Het is een gerechtelijke handeling, de handeling van God in Zijn karakter als Rechter en het brengt geen morele verandering teweeg zoals het geval is bij wedergeboorte.

VRUCHTEN VAN RECHTVAARDIGING

Romeinen 5:1-5; 8:1

Wedergeboorte is een daad van God in ons; rechtvaardiging is een oordeel van God over ons. Rechtvaardiging is door het geloof door de genade van God, zodat alle eer aan Hem toekomt (Rm 3:27). Vruchten of effecten van rechtvaardiging zijn onder meer:

1. Vrede met God (Rome 5:1,2; Jakobus 2:23). Rechtvaardiging neemt de schuld weg en maakt zo plaats voor vrede met God. Vrede bestaat in deze context uit een gerust geweten en vertrouwen tegenover God (Efeziërs 2:14).
2. Toegang tot God en Zijn genade (Hebreeë 4:16; Romeinen 5:2).

3. Hoop op de heerlijkheid van God (hiernamaals) of een recht op eeuwig leven (Romeinen 5:2; 2 Korintiërs 5:1).
4. Vreugde in verdrukking (Romeinen 5:3; 2 Korintiërs 4:17; Handelingen 5:41).
5. Vrijmoedigheid in gebed (Romeinen 8:15; Hebreeënen 4:16).

Hoewel rechtvaardiging gratis is door Gods genade, is het de verantwoordelijkheid van de verlore of bekeerde ziel om te geloven. Zonder geloof is er geen toegang door Christus tot Gods genadige vergeving van zonde en rechtvaardiging. Ongeloof is een slechte zaak voor God, en het belet iemand om te genieten van de onuitputtelijke rijkdommen van Zijn genade. In ongelof blijven met betrekking tot Gods genadige voorziening voor volledige redding door Christus is het gevaar van de hel riskeren!

STUDIE 4: TERUGGAVE

Bekering moet leiden tot een verandering van gedrag, want een verandering van geest moet een verandering van handelen teweegbrengen; bekering en hervorming van het leven zijn onafscheidelijk. Bekering en geloof brengen nieuw leven en de vrucht van gerechtigheid voort. In deze studie kijken we naar restitutie, het goedmaken van het onrecht dat onze medemensen is aangedaan. Het houdt in het teruggeven van gestolen eigendommen aan hun rechtmatige eigenaars, het betalen van rechtvaardige schulden, teruggeven waar men heeft bedrogen, het afleggen van bekentenissen aan de beledigde personen en het aanbieden van excuses aan degenen die belasterd zijn, zodat men een geweten kan hebben dat vrij is van belediging jegens God en de mens (Handelingen 24: 16). In de Schriften staat de noodzaak van herstel samen met bekering. Restitutie is een bewijs van waar berouw.

DE OUDE MIJLPAAL

Spreuken 23:28; Genesis 20:1-18; Exodus 22:1-15; Leviticus 6:2-5; Richters 17:3; 2 Samuël 16:5-8,13; Lukas 19:8-10; Handelingen 24:16; Filemon 7-21.

We leven in een tijd van modernisme waarin alles van weleer als irrelevant en onnodig wordt beschouwd. Maar ongeacht de veranderende trend van de gebeurtenissen in het christendom, de Bijbelse doctrines blijven hetzelfde en ze moeten net als voorheen worden geloofd, bevestigd, gehoorzaamd en gepredikt. De oude mijlpaal van teruggave is bijbels en wordt niet ontkracht door de bedeling van genade (Mattheüs 5:23,24). Deze leer is vastgesteld vóór de Mozaïsche instelling. Het werd beoefend in de tijd van de aartsvaders, bevolen in de wet van Mozes, gehandhaafd door koningen in Israël (Spreuken 6:30,31), gepredikt door de profeten (Nehemia 5:6-13), benadrukt door de Heer en gehoorzaamd door de apostelen. De wet van moreel bewustzijn (Romeinen 1:19,20) en de

regel van rechtschapen leven (Mattheüs 7:12) vereisen dat we ons kromme verleden rechtzetten. Het is geen zelfingenomen daad om gratie te verdienen.

AANWIJZING VOOR DE GELOVIGEN VAN NU

Mattheüs 5:17,23,24; Johannes 2:5; Handelingen 23:1-5; Openbaring 22:18,19.

Het is niet genoeg om te weten over restitutie of erover te praten; we moeten het doen. We hebben geen excuus om een bijbels gebod te negeren, omdat Gods genade voor ons voldoende is. Daarom moeten wij behoren tot het gezelschap van hen die de wet van God liefhebben. Je moet een aantal hindernissen vermijden, zoals angst (1 Johannes 4:18), uitstelgedrag, ongeloof, eigenzinnigheid, publieke opinie en goddeloze raad. Restitutie moet worden gedaan met diep berouw, in geloof, onmiddellijk en oprecht. Vermijd elke tactiek om het gewicht van schade dat anderen wordt toegebracht te onderschatten. Het is echter noodzakelijk om raad in te winnen bij een getrouwe, ervaren en volwassen christelijke bedienaar in gevallen van restitutie waarbij anderen betrokken kunnen zijn.

ZEGEN IN GEHOORZAAMHEID

Hand 24:16; Mattheüs 5:23,24; Genesis 20:17; Deut 28:12; Johannes 13:17.

Het doen van restitutie zorgt ervoor dat we een juiste relatie met onze medemensen hebben nadat we met God verzoend zijn. Gehoorzaamheid aan een van Gods geboden trekt Zijn zegen aan. Enkele zegeningen die voortkomen uit uw restitutie zijn: (i) Een zuiver en vrij geweten. (ii) Vrijmoedigheid in het prediken van het evangelie en bidden. (iii) Vrede door gehoorzaamheid aan Gods wil. Besluit vandaag uw restitutie te doen en handel zonder uitstel. Uitgestelde gehoorzaamheid kan neerkomen op ongehoorzaamheid.

STUIE 5: DAGELIJKSE STILTE TIJD

Het christelijk leven wordt ondersteund door voortdurend in de tegenwoordigheid van de Heer te leven. Geen wonder dat David uit zijn schat aan ervaring in het wandelen met God schreef: “... **overvloedige vreugde is uw nabijheid...**” (Psalm 16:11). Het onderwerp Stille Tijd gaat over het binnengaan in Gods aanwezigheid en daar voortdurend verblijven. Stille Tijd is een bepaalde tijd, bij voorkeur vroeg in de ochtend, die wordt gereserveerd voor zinvolle gemeenschap met God en meditatieve studie van de Schriften.

DE NOODZAAK VAN DAGELIJKSE GEMEENSCHAP

Marcus 1:35; 6:31; Psalm 42:1,7; 1 Petrus 2:2; 2 Petrus 3:18.

Er is geen vervanging voor de dagelijkse gemeenschap met God. Geen enkele gelovige kan boven de kwaliteit en effectiviteit van zijn stille tijd uitstijgen. Onze

Heer Jezus Christus heeft ons het voorbeeld gegeven in Marcus 1:35, dat wij (christenen) geacht worden te volgen. Bovendien is er geen ander middel voor spirituele groei en kracht voor dienstbetoon dan een regelmatige, levendige en doelgerichte devotieperiode. Hoe ontvangen we goddelijke leiding en genade om een overwinnend christelijk leven te leiden? Het is gewoon door de Stille Tijd. Dagelijkse gemeenschap met God is ook noodzakelijk voor geestelijke frisheid en intieme relatie met God. Daarom, wanneer de stille tijd gebrekkig is of niet bestaat, is een christen op weg naar achteruitgang.

EFFECTIEVE METHODEN VAN DAGELIJKSE STILTE TIJD

Marcus 1:35; Daniël 6:10; Psalm 119:97; Lukas 18:1.

De Stille Tijd is een afspraak met God. Het is geen dagelijks ritueel; het is eerder iets om naar uit te kijken. Als we het benaderen als een 'plicht', dan wordt het levenloos, saai en droog. De beste tijd voor Stille Tijd is vroeg in de ochtend. Onze Heer Jezus Christus werd lang voor de dag wakker en vertrok naar een afgezonderde plek om te bidden. De ervaringen van veel gelovigen ondersteunen dit tijdstip van de dag als het beste uur. Deze periode wordt aanbevolen omdat afleidingen minimaal zijn, de geest fris is en de dag nog jong is. Zo kun je je dag met God beginnen en de genade ontvangen die nodig is voor de dag. Er moet echter discipline zijn om volledig wakker te blijven. Een omgeving zonder afleiding is noodzakelijk voor concentratie en voor een zinvolle stille tijd.

Een complete, betrouwbare (vertaling) Bijbel is noodzakelijk voor een zinvolle Stille Tijd. Hulpmiddelen zoals commentaar en bijbelwoordenboek kunnen ook nuttig zijn voor uitleg over moeilijke stukken uit de Bijbel. Je hebt ook een notitieboekje nodig om lessen uit je meditatie, gebedspunten en specifieke instructies van de Heer op te schrijven.

Begin de stille tijd met dankzegging en lofprijzingen. Bid ook voor begrip van de geselecteerde stuk voor de dag. Lees en mediteer er dan over. Meditatieve studie van de Bijbel is een rijke bron van goddelijke inspiratie en een middel om in de onuitputtelijke rijkdommen van Christus te duiken. Om je begrip te vergroten, is het raadzaam om vragen te stellen over wat je hebt gelezen, zoals: Wat zijn de lessen die ik uit dit gedeelte kan leren en hoe beïnvloeden ze mijn leven persoonlijk? Wat zegt de tekst over Christus? Zijn er bevelen om te gehoorzamen, voorbeelden om te volgen, zonden om te vermijden, beloften om aanspraak op te maken of uitdagingen voor vandaag?

Nadat je over het Woord van God hebt gemediteerd, bid je dan oprecht over de lessen of instructies die je hebt ontvangen. De Stille Tijd in de ochtend zou niet de enige devotieperiode van de dag moeten zijn. De avonddevotie, die ook de

vorm van de stille tijd kan volgen, is net zo belangrijk en lonend. De Stille Tijd is dus de sleutel tot de dag terwijl de Avonddevotie het slot voor de nacht is.

BELONINGEN VAN DE DAGELIJKSE GEMEENSCHAP

Er is geen limiet aan wat je van de Heer kunt ontvangen door een doelgerichte stille tijd. Je verwachting bepaalt je realisatie. De beloningen van dagelijkse omgang met God zijn onder meer goddelijke en menselijke gunst, geestelijke vernieuwing (Jesaja 40:29-31), genade voor een zegevierend leven (1 Koningen 19:5-8), intieme relatie met God, behoud van fysieke en geestelijke leven (Psalm 91:1-4), materiële zegeningen en antwoorden op gebeden (1 Koningen 3:4-13).

STUDIE 6: WATERDOOP

Mattheüs 28:19

De waterdoop is essentieel voor onze gehoorzaamheid na verzoening met God. Het is een van de twee verordeningen die de Heer aan zijn kerk heeft gegeven (de andere is de Heilige Communie). De waterdoop is verplicht voor elke gelovige in de Heer Jezus (Mattheüs 28:19; Marcus 16:16). Onze gehoorzaamheid aan het evangelie is niet compleet zonder de waterdoop.

BIJBELSE MENING MET BETREKKING TOT DE WATERDOOP

Rom 6:3-4; Hand 8:36-38; Mattheüs 28:19; Handelingen 16:25-34; 2:40-42

De waterdoop is symbolisch. Het is voor de gelovige identificatie met en deelname aan de dood, begrafenissen en opstanding van Christus (Rom 6:3,4). Het reinigt niemand van zonden. De waterdoop is de beantwoording van een goed geweten tegenover God (1 Petrus 3:21). Als we ons onderwerpen aan de waterdoop, is dat een openlijke erkenning van Christus. Het is een proclamatie aan de wereld dat we geloven in Jezus Christus die stierf voor onze zonden; en dat Hij werd begraven en op de derde dag weer opstond volgens de Schriften. Samengevat, de waterdoop symboliseert een openbare verklaring van ons geloof in Jezus Christus. Het is een gebod om te gehoorzamen na bekering. Kennelijk beklemtonen de Schriften de noodzaak om snel na bekering gedoopt te worden. In elk gedetailleerd geval van bekering dat in het boek Handelingen wordt gevonden, werden bekeerlingen bijvoorbeeld onmiddellijk na hun bekering gedoopt.

BIJBELSE METHODE VAN DE WATERDOOP

Mattheüs 28:19; 3:16; Johannes 3:23; Handelingen 8:38,39.

De waterdoop is één onderdompeling (niet drie), **“In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest”**, zoals Jezus gebod (Mattheüs 28:19; Marcus 16:15; Handelingen 2:38,39; 19:1-6). Zowel de doper als degene die gedoopt

moet worden, moet wederom geboren zijn. Daarom is de kinderdoop onschrijfbaar omdat een baby die zich niet bewust is van goed of fout, zich niet kan bekeren van zonde en geen reddend geloof kan oefenen. De waterdoop is door onderdompeling, niet door water te sprenkelen of te gieten of door met water een kruisteken op het voorhoofd te maken. Als u ten onrechte bent gedoopt of gedoopt voordat u wedergeboren bent, moet u opnieuw worden gedoopt (Handelingen 19:3-5).

LEVEN NA DE WATERDOOP

Romeinen 6:3-13; Galaten 3:26,27; Handelingen 8:38,39; 16:32-34.

Nadat we gedoopt zijn, behoren we in een nieuw leven te wandelen. Het oude leven dat daarbij begraven ligt, mag niet weer nieuw leven worden ingeblazen. Omdat we ons hebben onderworpen aan de verordening van de waterdoop, moeten we voortdurend leven in onderwerping aan Christus. Bovendien moeten we dood zijn voor de zonde, in eenheid zijn met de verschillende leden van het lichaam van Christus (1 Korintiërs 12:13), een goed geweten behouden tegenover God (1 Petrus 3:21) en mensen, en leven om Christus te verkondigen die in het openbaar is verkondigd door de waterdoop. Elke bekeerling wordt bevolen zich aan deze belangrijke verordening te onderwerpen.

STUDIE 7: HET AVONDMAAL

Lukas 22:17-20; 1 Korintiërs 11:23-30

Het avondmaal is ingesteld door onze Heer Jezus Christus, die gebod dat alle gelovigen (alle leden van Gods gezin) er regelmatig aan moesten deelnemen om **“de dood van de Heer te tonen totdat Hij komt”**. Het is een sacrament dat aan de kerk is gegeven en dat zonder twijfel bindend is voor alle gelovigen en kerken. De instelling van het avondmaal wordt duidelijk weergegeven in de evangeliën (Mattheüs 26:17-30; Markus 14:22-25; Lukas 22:1, 7-20).

DE VERORDENING VAN HET AVONDMAAL

Lukas 22:17-20; Mattheüs 26:26; Marcus 14:22; 1 Kor. 11:23-26; Exodus 12:3-20.

Het avondmaal werd door Jezus Christus ingesteld op dezelfde avond waarin Hij werd verraden. Het Avondmaal van de Heer in het Nieuwe Testament is het tegenbeeld van het feest van het Pascha/ongezuurde broden in het Oude Testament (Exodus 12:1-28, 40-51). Jezus Christus stelde het Avondmaal des Heren in op het laatste Pascha voor nieuwtestamentische gelovigen, en betekende daarmee het einde van het Pascha (Lukas 22:1-20). Jezus is ons Paaslam (1 Korintiërs 5:7). Hij heeft ons verlost van de slavernij van zonde en Satan. Het avondmaal wordt ook wel sacrament genoemd (wat heilige verordening betekent, 1

Korintiërs 11:2), de tafel des Heren of de heilige communie (1 Korintiërs 10:16). Degenen die deelnemen aan het eten van het Avondmaal worden de “communicanten” genoemd. De universele naam is het Avondmaal zoals gebruikt door onze Heer. De gebruikte emblemen zijn ongezuurd brood en het sap van de vrucht van de wijnstok, die respectievelijk het lichaam van de Heer en zijn bloed symboliseren dat werd vergoten voor de vergeving van onze zonden. Ze zijn niet het eigenlijke lichaam en bloed van Jezus Christus. De verordening moet zo vaak mogelijk worden nageleefd. Deze verordening is eeuwigdurend - totdat de Heer komt. De verordening werd ingesteld om de dood van Christus bekend te maken, te verkondigen en te publiceren. Het is om Zijn glorieuze neerbuigendheid en genade in onze verlossing te herdenken. Wij verklaren dat zijn dood ons leven is, de bron van al onze troost en hoop. We moeten ook de verordening in acht nemen ter gedachtenis van onze Heer totdat Hij komt (Mattheüs 26:17-30; 1 Korintiërs 11:26). Het was bestemd om Zijn sterven voor ons vers in ons geheugen te houden; de grootste daad van vriendelijkheid. We zien uit naar de Opname en het Bruiloftsmaal van het Lam (Openbaring 19:7-9).

ORDERHEID BIJ HET HOUDEN VAN HET AVONDMAAL

1 Korintiërs 11:27-34; 10:21-31; 14:40; Mattheüs 5:23,24; Exodus 12:43-49.

Net als het feest van Pesach zijn de verontreinigde en onbesneden vreemdelingen (vreemden van de familie van God) onwaardig om deel te nemen aan het Avondmaal. **“Gij kunt niet deelnemen aan de tafel des Heren en aan de tafel der duivelen”** (1 Korintiërs 10:21). Iedereen die onwaardig eet en drinkt, brengt verdoemenis, straf en tuchting over zichzelf (Mattheüs 26:26-29; Lukas 22:17-20; 1 Korintiërs 11:23-30). Het is een grote schuld en een groot gevaar om deze heilige instelling te schenden. Onwaardig eten en drinken van het Heilig Avondmaal is het verachten van het lichaam en bloed van Christus, en in zekere zin de Heer Jezus opnieuw kruisigen. Onfatsoenlijkheid en onreinheid moeten aan de tafel des Heren worden vermeden. Je moet thuis eten voor honger en plezier en het Heilig Avondmaal niet veranderen in een gemeenschappelijk feest. Heilige dingen moeten op een heilige manier worden gebruikt, anders worden ze ontheiligd. Het is een afschuwelijke zonde om de heilige verordening te ontheiligen. Daarom is zelfonderzoek nodig om deze heilige verordening op de juiste manier bij te wonen. Zij die, na een eerlijk proces, terecht reden hebben om zichzelf te beschuldigen van onboetvaardigheid, ongeloof en vervreemding van het leven van God, zijn zeker niet geschikt om van dit brood te eten en uit deze beker te drinken. Er moet genade in gewoonte en genade in oefening zijn om voor deze heilige verordening in aanmerking te komen. Als u zich altijd gediskwalificeerd voelt om deel te nemen aan deze verordening, is het niet zeker dat u in aanmerking komt voor de Opname en het Bruiloftsmaal van het Lam (Openbaring 19:7-

18). Volwassenen, jongeren en kinderen die een actueel getuigenis van redding en heilig leven hebben, kunnen deelnemen aan het Avondmaal.

STUDIE 8: OVERWINNING OVER VERZOEKING

Mattheüs 4:1-11; Jakobus 1:13-15; 1 Kor 10:12-14; 1 Johannes 4:4; 5:4,5

Verzoeking of verleiding is suggestie of verlokking om kwaad te doen. Verleidingen komen vaak voor alle mensen; toegeven aan hen brengt nederlaag, verdriet, lijden en eeuwige straf met zich mee. Verleiding komt vaak niet op onze sterkste, maar op onze zwakste momenten. Verleid worden is geen zonde; alleen toegeven aan verleiding is zonde en zonde brengt oordeel. Elke christen kan in de verleiding komen. Zelfs onze Heer Jezus Christus werd door de duivel verzocht (Mattheüs 4:1-11).

BRONNEN VAN VERLEIDING

Genesis 3:1-5; Mattheüs 4:3-11; 1 Korintiërs 7:5; Hand 5:3; Jakobus 1:13-15.

De hoofdagent in verleiding is Satan. Hij zit al lang in het vak, onvermoeibaar, subtiel en tactisch. Hij zit achter elke subtiele poging om ons uit de gratie te laten vallen en God in de steek te laten. Hij richt zich op iedereen in zijn plan om ons het eeuwige leven te ontfangen. In zijn verleidingen gebruikt hij alle middelen, mensen, dingen en omstandigheden die hem ter beschikking staan. Satan kan verleiden door de verdorvenheid van het menselijk hart (Jozua 7:21), verleiden door de geest en de oogpoort (Genesis 3:1-6), beïnvloeden door het gedrag van slechte metgezellen (1 Korintiërs 15:33; Spreuken 22:24,25) of leiden tot verleiding en zonde door de onzorgvuldigheid van anderen (2 Samuël 11:2-5). Heel vaak richt de verleider zich op het gebied en de tijd van onze eigenaardige zwakte. De wereld, het vlees, een goddeloze omgeving, slechte omgang, genotzucht en een ongebreidelde tong bieden de verleider altijd de gelegenheid om ons te verleiden.

BELOFTE VAN OVERWINNING OVER VERLEIDING

1 Kor. 10:13; Hebreeënen 2:18; 4:13-16; Filippenzen 4:8; Efe 6:10-18; 2 Petrus 2:9.

God laat ons nooit alleen om de verleider en zijn verleidingen te bestrijden. Hij heeft beloofd ons te helpen. Als we verleidingen weerstaan, ons afscheiden van de verleiders en verleidsters, de kanalen sluiten waardoor verleiding komt en bidden om Gods ondersteunende genade, zullen we in de overwinning worden gehouden. We moeten niet aan verleidingen trekken of ons onnodig aan verleidingen blootstellen. Welke verleiding God ook op ons pad laat komen, het is omdat we het kunnen overwinnen.

HOE VERLEIDINGEN TE OVERWINNEN

Mat 26:41; Spr 1:10-15; Job 2:9,10; Jer 35:5,6; Daniël 1:8; Rom 6:13; 2 Pet 3:17.

Onze Heer Jezus Christus overwon elke verleiding omdat Hij toegewijd was om God te behagen. Hij herkende de verleider als Gods vijand en Zijn vijand. Hij weerstond alle verleidingen met het geschreven Woord van God en Hij overwon. Het is onze plicht om elke verleiding te weerstaan. Verleidingen tot begeerte, lust, vleselijke bevrediging, buitensporige ambitie kunnen sterk op ons afkomen, maar we moeten weerstand bieden in de kracht van Christus. Verleiding kan komen door een gerespecteerde leider, zoals Jeremia (Jeremia 35:1-6), door een invloedrijke vrouw, zoals de vrouw van Potifar (Genesis 39:7-15), door je eigen eetlust, zoals Ezau (Genesis 25:29-34) of via een andere bron; je moet je verzetten en tot God bidden om de overwinning. De volgende suggesties zijn nuttig om verleidingen te overwinnen:

1. Bewaar het woord van God in je hart en weersta daarmee elke verleiding (Mattheüs 4:4; Psalm 119:11).
2. Weersta de duivel (Mattheüs 4:10; Jakobus 4:7). Wees daarin direct en volhardend.
3. Waak en bid (Mattheüs 26:41; 1 Petrus 5:8,9). Waak over je ogen, hart, tong en voeten.
4. Ontvlucht elk voorwerp van verleiding (Genesis 39:11). Ga er nooit vanuit dat je de duivel te slim af kunt zijn (1 Korintiërs 10:12).
5. Vermijd luiheid (Prediker 4:9-12; 2 Samuël 11:1-5).
6. Doe de hele wapenrusting van God aan (Efeziërs 6:11).

STUDIE 9: VERVOLGING EN DE BEPROEVING VAN HET GELOOF

Mattheüs 5:10-12; Daniël 3:1-25; 1 Petrus 4:12-16

Vervolging betekent lijden voor Christus of lijden ter wille van de gerechtigheid. Het is niet lijden voor zonden die een persoon heeft begaan of straf wegens wan gedrag. Vervolging is normaal en wordt verwacht voor alle rechtschapen levende mensen. **“Ja, en allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden”,** (2 Timotheüs 3:12). Er zijn verschillende gevallen van vervolgingen van godvrezende mensen in zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Onze Heer Jezus Christus werd vervolgd door de religieuze mensen van Zijn tijd. Ook de vroege kerkgelovigen ervoeren het. Het is zeker voor alle christenen. Beschouw het daarom niet als iets vreemds als er vervolging komt. De beproeving van het geloof komt van de Heer met een specifiek doel in ons leven. Net als vervolging is de beproeving van het geloof niet mede te wijten aan zonde (Job 1:8-12).

VORMEN VAN VERVOLGING

Mattheüs 5:10-12; 10:22; 2 Kor. 4:11; Jeremia 20:1,2; Daniël 3:20; 1 Kor. 4:10

Vervolging kan in verschillende vormen voorkomen. Het kan gaan om verbaal geweld (beschimpn), valse beschuldigingen, laster, haat zonder reden, ontkenning van rechten en privileges, afwijzing door dierbaren, spot en minachting, gevangenschap, afranseling, geseling en martelaarschap. Voorbeelden van mensen die ter wille van de gerechtigheid zijn gedood, zijn Johannes de Doper (Marcus 6:27), Stéfanus (Handelingen 7:58) en Jakobus (Handelingen 12:2).

Vervolging kan komen van de ongelovigen, religieuze mensen, goddeloze heersers, onbekeerde collega's en zelfs van de geliefden. Deze mensen worden echter door Satan bekrachtigd zodat wij de Heer kunnen verloochenen. Vervolging kan soms komen van onwetende gelovigen en valse broeders. Welke vorm de vervolging ook aanneemt, het kan alleen het lichaam doden en niet de ziel.

BEPROEVING VAN GELOOF

1 Petrus 4:12-16

Achter elke geloofsbeproeving schuilt een door God ontworpen doel dat bereikt moet worden in het leven van de gekwelde gelovige. Onwetendheid over dit doel zorgt er vaak voor dat mensen wrok koesteren of morren als ze worden berecht! Het doel van geloofsbeproeving kan zijn:

1. Om ons te louteren en te zuiveren om een heilig vat voor de Heer te zijn (Mal 3:3; Job 23:10).
2. Om ons op de proef te stellen en te weten wat er in ons is (2 Kronieken 32:31; Spreuken 17:3).
3. Om ons geschikt te maken voor de hemel (Jakobus 1:12) door ons op de smalle weg te houden.
4. Om ons te vernederen en ons alleen afhankelijk te maken van Zijn genade (Deut 8:2,3; 2 Kor 12:7).
5. Om ons volwassen te maken en enkele geestelijke kwaliteiten in ons te ontwikkelen (1 Petrus 1:7).

Beproevingen kunnen verschillende vormen aannemen: vervolging, smaad, tegenspoed (Handelingen 14:22), ziekte, ellende, gevangenschap (Psalm 34:19). Talrijk zijn de kwellingen van de rechtvaardigen; maar de Heer verlost ze in alle.

JUISTE HOUDING TIJDENS VERVOLGING EN BEPROEVING VAN GELOOF

Handelingen 5:41; Mattheüs 5:10-12; Jesaja 43:2; Daniël 3:17.

Onze houding zal de uitkomst van onze vervolging of beproeving bepalen. De beproeving van het geloof is niet om ons te breken, maar om ons te vormen naar

het beeld van Christus. Als er geen zonde in je leven is, dan heb je reden om je te verheugen onder vervolging of beproeving. De volgende suggesties zijn nuttig om vervolging en geloofsbeproeving te overwinnen:

1. Volhard geduldig (Jakobus 1:12; 5:11; 1 Petrus 2:20).
2. Blijf standvastig in je Bijbelse overtuiging (Daniël 3:16-18).
3. Blijf bidden en dank altijd (Filippenzen 4:6; Romeinen 5:3). Bid voor uw vervolgers (Lucas 6:28).
4. Heb vertrouwen in Gods vermogen om te bevrijden (Daniël 3:17); vrees niet (Mattheüs 10:28).
5. Wees onderworpen aan de wil van God (Mattheüs 26:39).
6. Doe goed aan uw vervolgers (Lucas 6:27; Rom 12:20-21). Neem nooit wraak (Romeinen 12:17).
7. Laat uw woorden weinig zijn (Prediker 5:2).
8. Blijf de Heer trouw dienen ondanks je situatie (Romeinen 8:35; 12:11).
9. Onthoud altijd dat God je nooit alleen zal laten.

STUDIE 10: DE FINALITEIT VAN HET WOORD VAN GOD

De finaliteit van Gods woord (de Bijbel) impliceert zijn absolute gezag over elke kwestie van het leven – geestelijk, seculier, sociaal, materieel enz. De Bijbel heeft het ‘laatste woord’ over elk onderwerp. Het oordeel is definitief; het is onbetwistbaar, onbetwistbaar en onweerlegbaar. Het Woord van God is onze leefregel en de goddelijke kaart voor onze hemelse reis. Het is de standaard van geloof en plicht (Johannes 12:48; Galaten 1:8). De auteur ervan is God (2 Timotheüs 3:16,17). Het Woord van God is relevant voor alle behoeften van de mens en het spreekt uitgebreid over Gods wil voor de mensheid.

BASIS VAN BIJBELS GEZAG

2 Timotheüs 3:16,17; 2 Petrus 1:20,21; Psalm 19:7-11.

Het gezag van de Bijbel komt voort uit zijn goddelijke inspiratie (2 Timotheüs 3:16). Het is een onfeilbaar Boek der boeken. Het is het enige echte Boek; daar is geen boek mee te vergelijken. De Bijbel is uniek in continuïteit. Het is meer dan 1500 jaar geleden geschreven door meer dan 40 auteurs uit alle lagen van de bevolking, op verschillende plaatsen en toch is er een perfecte harmonie en uniformiteit in de inhoud. De Bijbel is uniek in omloop. Het is door meer mensen gelezen en in meer talen gepubliceerd dan enig ander boek. Het is uniek in zijn voortbestaan. Het overleefde door de tijd, door vervolging en door kritiek. De Bijbel heeft zijn critici overleefd. Het is uniek in zijn leringen. Er zijn honderden profetieën in het Oude Testament die al vervuld zijn. Het is meedogenloos over de fouten of zonden van zijn schrijvers, bijvoorbeeld Davids overspel met

Bathséba. De Bijbel is uniek in zijn invloed op de mensheid. Miljoenen mensen zijn veranderd door het Woord van God. Andere boeken zijn geschreven ter informatie, de Bijbel is geschreven voor transformatie. De Bijbel heeft een geweldige invloed op mensen en plaatsen. Het is een verslindende vlam en reinigend vuur (Jeremia 5:14), een verpletterende hamer (Jeremia 23:29), een levengedevende kracht (Ezechiël 37:7), een verdedigingswapen (Efeziërs 6:17), en een sondeerinstrument (Hebreeën 4:12).

REIKWIJDTE VAN BIJBELS GEZAG

2 Timotheüs 3:16,17; Psalm 19:7-11.

De reikwijdte van het gezag van de Bijbel is onbeperkt. De Bijbel spreekt overtuigend en beslist alomvattend over alle kwesties van het leven. Terwijl de wetenschap en de filosofie een aantal vragen over de schepping, het functioneren van de geschapen wereld, de menselijke eigenaardigheden, de gebeurtenissen na de fysieke dood enz. niet kunnen beantwoorden, geeft de Bijbel antwoord op praktisch alle vragen van de mens. Sommige hiervan zijn:

1. De schepping van alle dingen (Genesis 1:1; Johannes 1:1-2).
2. De val van de mens (Genesis 3:3), het gevolg daarvan (Romeinen 3:23) en de behoefte van de mens aan een Verlosser (Romeinen 5:6-8).
3. De eeuwige bestemming van de mens na de fysieke dood (Hebreeën 9:27); het hellevuur voor zondaars (Mattheüs 25:41,46) en de hemel voor de rechtvaardigen (Mattheüs 25:34).
4. Goddelijke blauwdrukken voor huwelijk en gezinsleven (Genesis 2:18,24; Mattheüs 19:3-9; Efeziërs 5:22-33; 6:1-4).
5. Onverzadigbaarheid van aardse dingen (geld, rijkdom, macht, kennis enz.; Prediker 2:1-11,17)
6. Oorlogen en geruchten van oorlog, algemene onveiligheid, hongersnood en tegenspoed, naarmate de wederkomst van Christus nadert (Mattheüs 24:6,7).
7. De oorsprong van het leven (Gen. 2:7), zijn beknoptheid en onzekerheid (Psalm 90:9; Job 14:1; Jacobus 4:13,14).

ONDERWERPING AAN HET GEZAG VAN DE BIJBEL

Psalm 119:9,11,47,60,93,127; Mattheüs 26:39; Johannes 2:5; 1 Timotheüs 4:16.

Gezien de sterke, onbetwistbare autoriteit van de Bijbel over alle kwesties van het leven, zou de houding van gelovigen ten opzichte van de Bijbel van ganser harte onderwerping moeten zijn. Van alle christenen wordt prompte gehoorzaamheid aan de instructies van de Bijbel verwacht. De Bijbel moet worden benaderd met een eerbiedige geesteshouding, waarbij hij wordt beschouwd als het geïnspireerde Woord van God, en niet als een gewone literaire productie. Onze

vreugde en liefde voor het Woord van God zou geen grens moeten kennen. We moeten het Woord van God hoger achten dan alle dingen op aarde. Heb het Woord lief en je zult genieten van de overvloedige zegeningen die erin staan. Bewaar het Woord van God in uw hart (niet in uw hoofd) en u zult voor zonden worden bewaard. Verdedig de Bijbel ijverig. Laat het Woord van God op de eerste plaats komen in elk gebied van je leven - gezin, roeping, opleiding, beslissingen enz. Ga door de uitgestrekte gebieden van waarheid; daal af in zijn valleien; beklim de bergen van visie; volg zijn inspiratiestromen; betreed de instructiehallen; bezoek de wonderbaarlijke portretgalerijen. Graaf diep in de Bijbel om het beste voor je leven te vinden.

STUDIE 11: PRIVILEGES IN HET KONINKRIJK VAN CHRISTUS

Burgerschap in een natie of koninkrijk verleent bepaalde privileges. Hetzelfde geldt ook wanneer iemand in het koninkrijk van Christus of de familie van God komt. In de schoot van Christus komen belooft vele voorrechten of voordelen voor een christen. Deze voordelen dekken niet alleen de onmiddellijke behoefte aan vergeving van zonden en rechtvaardiging voor de berouwvolle ziel, maar ook aan de fysieke, materiële en geestelijke behoeften. Waar het heil van de Heer binnenkomt, is er een onuitsprekelijke vreugde. Hij is echt rijk die Christus heeft. Gehoor geven aan de oproep van de Heiland tot redding is het binnengaan van een koninkrijk van onbeperkte mogelijkheden in tijd en eeuwigheid. Tot Jezus komen is tot de liefde van Jehova komen. Jezus Christus is onze dierbare Vriend en onveranderlijke Priester. Hij is zoeter dan honing, helderder dan de morgenster en dierbaarder dan onze meest geliefde. Hoe groot is de goedheid die Hij heeft weggelegd voor hen die Hem vrezen. Christus is de vrijgevige gever van alle goede dingen. Zonder Hem zijn we arm.

ARMOEDE BUITEN CHRISTUS

Lukas 12:15-21; Prediker 2:1-11; Marcus 8:36.

Armoede heerst buiten Christus. Dit betekent niet noodzakelijkerwijs materiële armoede, maar het is zeker dat geestelijke leegte en verlatenheid, moreel bankroet, onzekerheid, angst en satanische aanvallen/onderdrukking overvloedig aanwezig zijn buiten Christus. Wat iemand ook verwerft zonder de zegen van de Heer, het zal zeker smart en verdriet aantrekken en vermenigvuldigen (Spreuken 10:22). De ziel van de mens kan nooit rust vinden totdat zij rust vindt in God. Het is grote dwaasheid om te vertrouwen op aardse winsten of de werken van onze handen (Psalm 62:10) want ze zijn: (i) Bederfelijk (Johannes 6:27), dat wil zeggen, ze hebben een korte houdbaarheid; (ii) Onstabiel (Spreuken 23:5). Het is een algemeen verhaal om eens rijk te zijn en weer arm te zijn of om machtig te zijn en

toch te vallen en te worden veroordeeld tot de voetnoot van de geschiedenis; (iii) Vergankelijk (1 Petrus 1:18), dat wil zeggen, vatbaar voor besmetting en op weg naar vernietiging. (iv) Onbevredigend (Prediker 5:10). Het is paradoxaal dat hoe meer we hebben, hoe ontevredener we worden! Als christenen moeten we ons bewust zijn van de gevaren van wereldse rijkdommen (Spreuken 30:7-9) om niet misleid te worden en verhinderd te worden de Heer te volgen.

VOORRECHTEN IN HET KONINKRIJK

Mattheüs 11:28-30; Hand 8:8,39; Johannes 9:25; Galaten 5:1; Filippenzen 4:13.

Er zijn onuitputtelijke rijkdommen in Christus. Een al-genoegezame genade is in Christus voor alle gelovigen. Enkele van de voorrechten die we in het koninkrijk van Christus hebben, zijn:

1. Vrede (zowel in het leven als in de dood) Rom 5:1; Jesaja 26:3; Johannes 14:27; Fil 4:7. Dit betekent innerlijke sereniteit, kalme rust, innerlijke voldoening en kalmte in karakter en gedrag ongeacht de gebeurtenissen om ons heen. De vrede van gelovigen is eigenaardig. Het vloeit voort uit Christus; het is hemels.
2. Vreugde 1 Petrus 1:8; Fil 4:4. Dit betekent een opgewekt karakter en een voortdurend genot in God.
3. Toegang tot God en antwoord op gebed Hebreeën 4:16; 1 Johannes 5:14,15; Mat. 7:7.
4. Gemeenschap (1 Joh 1:3). Wij hebben gemeenschap met God als onze Vader, gemeenschap met Christus als onze Vriend, gemeenschap met de Heilige Geest als onze Trooster en gemeenschap met gelovigen als onze broeders.
5. Raad Psalm 32:8; Jesaja 58:11; Handelingen 13:2. Er zijn veel manieren op aarde en ze kunnen ons op een dwaalspoor brengen. We hebben goddelijke leiding nodig om de weg in de wildernis te kennen en daarin te wandelen.
6. Voorzieningen voor onze behoeften Psalm 34:10; Fil 4:19. God zal in onze behoeften voorzien en niet in onze behoeften. Er zal altijd in onze behoeften worden voorzien als we volgens zijn wil wandelen.
7. Bescherming en bewaring tegen alle kwaad (Psalm 91:3,9-11).
8. Hoop in leven en dood Spreuken (14:32; Kol 1:27). De omarmde Christus is de hoop der heerlijkheid. De dood is voor zondaars een onherstelbaar verlies omdat ze voor altijd verloren zijn, maar voor gelovigen is het een glorieuze overgang naar eeuwige gelukzaligheid.
9. Genezing en perfecte gezondheid (3 Johannes 2; Exodus 15:26).
10. Heerschappij en macht (Lukas 10:19; Jeremia 1:10).
11. Eeuwige leven (Johannes 3:16, 36).

WEG NAAR DE VOORRECHTEN VAN HET KONINKRIJK

Mattheüs 11:28-30.

De voorwaarden om van de voordelen in het koninkrijk te genieten zijn als volgt: (i) Partnerschap met God (2 Kronieken 26:5); (ii) Gehoorzaamheid (Johannes 2:5); (iii) Gebed (Jeremia 33:3; Psalm 121:1); (iv) Geloof (Hebreeën 11:6; Jam 1:6-8) en Geduld (Klaagzang 3:26; Hebreeën 6:12; 10:36; Lukas 21:19). Niets op aarde kan ons zoveel voorrechten garanderen als in Christus. O, kom en proef de Heer, en u zult bevestigen dat **“de Heer goed is”** (Psalm 34:8).

STUDIE 12: CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP

Handelingen 2:44-47; 1 Johannes 1:1-10

Het is normaal dat de mens hunkert naar omgang of kameraadschap, want de mens is niet geschapen om alleen te leven. Gemeenschap is onmisbaar voor ons behoud en gezond leven in het gezin van het geloof. De Schrift waarschuwt tegen isolatie van de broeders (Hebreeën 10:25). Het woord ‘gemeenschap’ komt van het Griekse woord *koinonia*. Dit wordt geïnterpreteerd als partnerschap (1 Johannes 1:3), bijdrage (Romeinen 15:26), distributie (2 Korintiërs 9:13) en communicatie (Hebreeën 13:16). Christelijke gemeenschap impliceert partnerschap met God en medegelovigen, bijdrage aan het welzijn en onderhoud van behoeftige broeders en communicatie met de broeders. In de vroege kerk waren broeders sterk met elkaar verbonden door gemeenschap met God en medebroeders. Daarom hebben ze in hun tijd geweldige dingen bereikt. Vandaag de dag kunnen we het belang van christelijke gemeenschap niet genoeg benadrukken. Liefde staat centraal in christelijke gemeenschap. Zonder liefde wordt de gemeenschap van de broeders koud, formeel, hypocriet en onrendabel.

BASIS VAN CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP

1 Johannes 1:5,10; Hand 2:44; Amos 3:3; Hebreeën 11:6; Hand 13:14-16.

Christelijke gemeenschap is gebaseerd op de gemeenschappelijke relatie die gelovigen met God hebben. Het begint wanneer de boetvaardige naar de Heer gaat om zijn zonden te belijden en om vergeving te vragen door het verlossende werk van Christus aan het kruis. Zonder relatie met God kan er geen christelijke gemeenschap zijn. Deze vereiste onderscheidt christelijke gemeenschap van een sociale club, vereniging of vakbond. Bovendien staat het woord van God centraal in de christelijke gemeenschap. Er is het samen delen van het woord van God en het leven van Christus te midden van mensen met een even dierbaar geloof. Andere activiteiten in christelijke gemeenschap zijn zingen (Mattheüs 26:30), hulp bieden aan mensen (2 Korintiërs 8:4), tienden geven en offeren (1 Korintiërs 16:1,2), getuigenissen delen (Handelingen 15: 4) en bidden (Mattheüs 18:18,19).

PRAKTISCHE ASPECTEN VAN CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP

1 Johannes 1:6; Handelingen 2:44-47; 1 Korintiërs 13:1-8,13.

Gemeenschap met God en medegelovigen strekt zich uit tot praktische kwesties van het leven. Christelijke gemeenschap zorgt voor zowel het geestelijke als het fysieke welzijn van de mensen. Christelijke gemeenschap wordt geacht te zorgen voor het totale wezen van de mens (lichaam, ziel en geest). Enkele van de praktische aspecten van christelijke gemeenschap omvatten:

1. Zorgen voor en delen met elkaar wat we hebben (Handelingen 4:35; Rom 12:13). We moeten aan de behoeftige broeders geven (1 Korintiërs 12:25).
2. Bidden voor elkaar (Jk 5:16; Kol 4:12,13).
3. Liefde voor elkaar (Rom 13:8; 1 Petrus 1:22). Liefde is een essentieel ingrediënt van christelijke gemeenschap. Het is praktisch, opofferend en onbaatzuchtig. Liefde is het kenteken van christelijke identificatie (Joh 13:35).
4. Regelmatige aanwezigheid en actieve deelname aan wekelijkse bijeenkomsten van de gemeente (Heb 10:25). Het biedt de gelegenheid om meer van Christus te leren en te groeien in genade en liefde voor de broeders.

Kenmerken van partnerschap met God moet gezien worden in onze dagelijkse wandel (1 Johannes 1:6; 2:6). Deel nemen aan de natuur van Christus is het principe van christelijke gemeenschap. Gelovigen mogen geen gemeenschap hebben met de duivel (1 Korintiërs 10:20) of een intieme relatie hebben met zondaars (2 Korintiërs 6:14-17; 1 Korintiërs 5:9-11).

VOORDELEN VAN CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP

1 Johannes 1:7; Handelingen 4:34; 2:44-47; Psalm 16:11; 84:10; 133:1-3.

Er zijn veel voordelen verbonden aan gemeenschap met God en de broeders. Enkele hiervan zijn: (i) Aanmoediging en kracht van elkaar (Spreuken 27:17), (ii) Geestelijke groei (Efeziërs 4:11-14), (iii) Voorzieningen voor de behoeftigen (Handelingen 4:32-35), (iv) Kameraadschap (Prediker 4:9,10), (v) Geestelijke leiding (Spreuken 15:22), (vi) Gelegenheid om de Heer te dienen (Handelingen 13:1-3), (vii) Behoud fouten en terugval (Spreuken 11:14), (viii) Troost door Gods aanwezigheid en versterkte gebedskracht (Mattheüs 18:19,20), en (ix) Voorbereiding op de hemel.

We leven in een egoïstische wereld; alleen in christelijke gemeenschap kunnen we genieten van onbaatzuchtige, opofferende liefde en zorg. Ga met ons mee, en onze God zal je goed doen.

DEEL TWEE: VERVULLING

STUDIE 13: ZONDE – HET GROOTSTE PROBLEEM VAN DE MENS

Het bestaan van zonde is een onmiskenbaar feit. Niemand kan zijn eigen leven onderzoeken of het gedrag van zijn medemensen observeren zonder de overtuiging te hebben dat er zoiets kwaads als zonde bestaat. Zonde is het grootste kwaad op aarde. De universele zondigheid van de mens vond zijn oorsprong in de val van Adam (Rom 5:12). Gods grote bedoeling met het sturen van Jezus Christus naar de wereld was om de zonde te overwinnen en te vernietigen (1 Johannes 3:8). Het doel van verlossing is totale vrijheid van zonde (1 Johannes 3:8). De standaard van het evangelie en de verwachting van God voor elke christen is om boven de zonde te leven (Romeinen 6:12-18).

DE BESCHRIJVING VAN ZONDE

1 Joh 3:4; 5:17; Pro. 24:9; Rom 14:23; Jak 4:17; Rom. 1:29-31; Gal. 5:19-21.

Zonde is de overtreding van Gods wet. Alles wat in strijd is met Gods heilige natuur is zonde. Alle ongerechtigheid (hoererij, overspel, onreinheid, laster, hebzucht, moord, afgoderij, toorn, enz.) is zonde. Bovendien is zonde het nalaten goed te doen. De catalogus van zonde is eindeloos. Zonde is een moreel kwaad waarvoor de mens moet worden veroordeeld, en geen rampspoed waarvoor hij medelijden moet hebben. Zonde is geen noodzakelijk kwaad, menselijke zwakte of beperking zoals gepropageerd door filosofen en sommige theologen. Zonde is vrijwillig. Het vindt zijn oorsprong in de wilshandeling. Zonde is buitengewoon en intrinsiek slecht. Er is niets goeds aan de zonde. Zonde is een dodelijk vergif. Een slok ervan is net zo giftig als een kopje! Zonde is als de plaag van melaatsheid (Lev. 13:1-3), die onmerkbaar begint, maar heel diep in het vlees vreet en spoedig het hele lichaam bedekt. Net als melaatsheid is zonde besmettelijk. Het is dodelijk en destructief.

HET BEDROG VAN DE ZONDE

Gen 3:6; Joz 7:20-21; Exodus 23:2; 2 Sam 11:1-2; 13:1-5; Heb 3:13; Titus 3:3.

Zonde is buitengewoon bedrieglijk. Het is altijd verleidelijk, aantrekkelijk en aangenaam voor de ogen en het vlees. Winsten door zonde (financiële, vleselijke bevrediging, positie, macht, vervulling van ambitie etc.) lijken gewoonlijk helder, rechtvaardig en veelbelovend. Nog steeds triest, zonde is alomtegenwoordig en populair in elke gemeenschap en natie. In onze huidige wereld is het zelfs vreemd om geen zonde te begaan! Tegenwoordig wordt zonde nauwelijks zonde genoemd. Liegen wordt beschouwd als diplomatiek; stelen en bedrog als slimheid;

hoererij, overspel en dronkenschap als genot; trots en arrogantie als mannelijk en assertief; losbandig leven en feestvieren als sociaal zijn. Het is dan ook geen verrassing dat zonde vaak in de overtreffende trap wordt geadverteerd. Ben je al misleid door de zonde?

VERDOEMING DOOR ZONDE

Genesis 3:24; Jesaja 59:2; Jozua 7:11,12,24,25; Ezechiël 18:4; Mat 25:41; Openbaring 20:11-15; 1 Kor 10:5-11

Het gevolg van zonde lijkt altijd licht en onbeduidend terwijl de zonde wordt begaan; maar in werkelijkheid is het verdoemenis en verreikend. Het einde van elke zonde is bitterder dan gal en hoogst onwenselijk. Zonde brengt vloeken met zich mee en lokt de toorn van God uit. Het scheidt de mens van God, brengt een nederlaag door de vijand en verhindert gebeden (Psalm 66:18). Zonde brengt ook de lichamelijke en geestelijke dood met zich mee (eeuwige scheiding van God). De uiteindelijke bestemming van alle zondaars is het hellevuur. Zeker, één heersende zonde zal uw eeuwige ondergang zijn. Het goddelijk oordeel over iedere zondaar staat vast (Spreuken 11:21). De enige ontsnappingsroute is berouw hebben van alle zonden en zich tot Christus wenden. Zonde is nooit speelgoed om mee te spelen; het is een vuur dat vernietigt.

AANWIJZING VOOR ZONDELOOS LEVEN

1 Johannes 3:4-10; Psalm 119:9,11,60,63.

Totale vrijheid van zonde is mogelijk door de genade van God. De prevalentie van zonde in onze gemeenschap is geen beperking van de mogelijkheden van genade. Om een zondeloos leven te leiden, zijn de volgende stappen noodzakelijk:

1. Bekeer u van alle zonden en verzaak ze (Handelingen 3:19; Mattheüs 3:8). Doe afstand van uw boezemzonden en vernietig alle banden ermee (Hebreeën 12:1; Handelingen 18:18,19).
2. Scheid uzelf af van de wereld en slechte omgang (2 Korintiërs 6:14-18; Handelingen 2:40; Efeziërs 5:18). Waak over je hart (Spreuken 4:23), tong (1 Petrus 3:10,11), ogen (Job 31:1) en tijd (Efeziërs 5:16).
3. Vermijd isolatie en luiheid (Prediker 4:9-12; 2 Samuël 11:1,2). Wees regelmatig in gemeenschap en sluit vriendschap met gelovigen (Hebreeën 10:25).
4. Mediteer over het woord van God en richt uw genegenheid op de hemel (Psalm 119:9,11; Kolossenzen 3:2).
5. Vermijd opzettelijke blootstelling aan verleiding en bid altijd om kracht om te overwinnen (Spreuken 6:27,28).
6. Vertrouw altijd en alleen op de genade van God (2 Korintiërs 9:8; 2 Petrus 3:18).

STUDIE 14: CONSISTENT CHRISTELIJK LEVEN

Johannes 15:1-10

Een gelovige is een pelgrim naar het land van glorie. Wanneer iemand de Heer leert kennen bij zijn redding, is hij nog maar net begonnen aan een levenslange reis om het christelijke leven te leiden. Het is belangrijk om het christelijke leven te beginnen met het fundament van oprecht berouw en de Heer vroeg aan te roepen; maar veel belangrijker is hoe men doorgaat en het beëindigt. Niet iedereen die goed begint, eindigt ook goed. Sommige gelovigen beginnen met grote vreugde, enthousiasme en ijver om te snel weer uit te doven. De liefde van een gelovige kan verkoelen door toenemende ongerechtigheid en wereldsgezindheid. De christen moet zich houden aan de Bijbelse richtlijnen voor het dagelijks leven om de race met succes te kunnen lopen. Hij moet standvastig zijn in het geloof, standvastig zijn in het christelijk leven en vruchtbaar zijn in de bediening van het Woord (1 Korintiërs 15:58). Na door oprecht berouw en geloof in Jezus Christus tot het christelijk geloof te zijn toegetreden, zijn dagelijkse gemeenschap en een goddelijke wandel onmisbaar voor een consistent christelijk leven.

ESSENTIE VAN DAGELIJKSE GEMEENSCHAP

Joh 15:1-7; Marcus 1:35; Jozua 1:8; 1 Petrus 2:1,2; Psalm 5:7; 32:8; Job 34:32.

Dagelijks gemeenschap of stille tijd is het middel om aanspraak te maken op de genade van God voor een zegevierend leven. De stille tijd is een bepaalde tijd die is gereserveerd voor zinvolle gemeenschap met God en meditatie in Zijn woord. Het is gebruikelijk om 's ochtends vroeg op te staan, zoals onze Heer deed. Bovendien, om er maximaal van te profiteren, moet stille tijd in acht worden genomen in een omgeving die vrij is van afleiding. De belangrijkste onderdelen van stille tijd zijn Bijbellezen, meditatie en gebed. Het is normaal om te beginnen met het loven van de Heer. Dit wordt gevolgd door het lezen van een stukje uit de Bijbel, meditatie erover en gebed over de lessen die uit de tekst zijn geleerd. Het is ook noodzakelijk om te bidden voor je dagelijkse activiteiten en voor andere gebedsverzoeken. Afgezien van dagelijkse stille tijd, zijn regelmatige persoonlijke en collectieve gebeden en regelmatig zelfonderzoek noodzakelijk voor een consistent christelijk leven.

VERMANING TOT CHRISTELIJKE WANDEL

Johannes 15:8-10; 1 Johannes 2:3-6; Ef. 5:1-16; 1 Timotheüs 5:22; Genesis 17:1

Onze wandel spreekt van ons karakter en gedrag. Een zondaar kent de Heer niet; daarom wandelt hij in strijd met Zijn wetten. Van gelovigen wordt verwacht en bevolen om elke dag als Christus te wandelen. Een christen staat bekend om zijn levensstijl bij God en zijn medemensen. De Bijbelse norm voor elke gelovige is

om nederig met God te wandelen (Micha 6:8), oprecht en rechtvaardig (Jesaja 33:15; Psalm 15:2), eerlijk en heilig (Rom 13:13). We moeten wandelen in geloof (2 Korintiërs 5:7), in liefde (Efeziërs 5:2), in de vreze des Heren (Handelingen 9:31), in Gods geboden (2 Kronieken 17:4) en in de Geest (Galaten 5:16). Hoe is je wandel met de Heer?

Er is veel winst te behalen in een consistent christelijk leven. De gelovige die consequent wandelt, zal te allen tijde de overwinning genieten, zal gevestigd zijn in het geloof en zal vruchtbaar zijn in de christelijke dienst. Bovendien zal zo'n christen klaar zijn om de Heer te ontmoeten bij de opname (2 Petrus 1:4-11).

STUDIE 15: CHRISTELIJK LEVEN – EEN LEVEN VAN GENADE

Titus 2:11-14

Genade is een onverdiende gunst van God. We zijn gered door genade (Efeziërs 2:8) en we kunnen het christelijke leven leiden alleen door genade. We hebben Gods genade nodig voor onze geestelijke groei en christelijke dienstbaarheid. Zonder de genade van God, tot stand gebracht door de dood en opstanding van Jezus Christus, zou de mens voor eeuwig verloren zijn gegaan. Redding is een geschenk dat God in Zijn goedertierenheid aan de mens aanbiedt (Rom. 6:23; Titus 3:3-7). We kunnen nooit redding verdienen. En het is niet genoeg om alleen Gods genade te ervaren in het vergeven van onze zonden; we moeten groeien in genade. De genade van God wordt ons ter beschikking gesteld om het werk van gerechtigheid te vervolmaken, ons in staat te stellen dienstbaar te zijn en goede werken te doen.

DE VOORZIENING VAN GENADE

Titus 2:11; 2 Korintiërs 9:8; Psalm 84:11; Hand 11:23; 1 Petrus 5:5; Rom 9:16.

God geeft genade en Hij kan Zijn genade voor ons vermenigvuldigen. Hij schenkt Zijn genade vrijelijk; niemand kan het betalen. Hij is bereid ons meer genade te schenken als we er goede rentmeesters van willen zijn; we mogen het niet tevergeefs ontvangen (Judas 4). Genade stelt ons, in tegenstelling tot de wet, in staat om zonde te overwinnen en godvruchtig te leven in deze huidige wereld (Titus 2:11,12). Als deelgenoten van de genade van God, worden we bevolen erin te groeien (2 Petrus 3:18). De middelen om in genade te groeien zijn gebed, studie van de Bijbel (Handelingen 14:3), meditatie over het woord van God en gemeenschap met de broeders (Hebreeënen 10:25). Genade wordt beloofd aan de nederige (1 Petrus 5:5).

DE VRUCHTEN VAN GENADE

Titus 2:12; 2 Korintiërs 9:8-11; 8:9; 1 Timotheüs 1:12,13; 2 Timotheüs 2:1

Gods genade brengt een nieuw leven voort na de redding. De andere vruchten zijn onder meer een welwillend karakter (2 Korintiërs 9:8,9; Psalm 112:9), christelijke deugden (Fil 4:8), gerechtigheid (2 Korintiërs 9:10), vruchtbaarheid (Fil 1:11), zelfopoffering of nederigheid (2 Korintiërs 8:9), waarderende houding (2 Korintiërs 9:11,12) en geestelijke groei (Efeziërs 4:15). Een gracieus leven is altijd vruchtbaar, heilzaam en bloeiend. Een hart vol genade is altijd een groot hart – liberaal. En een genadige tong is een bron van leven. Controleer of deze vruchten in je leven zijn.

DE TOEREIKENDHEID VAN GENADE

Titus 2:11-14; 2 Kor. 12:8-10; Efeziërs 4:7; 2:7; 1 Timotheüs 1:14; Filippenzen 4:19

De genade van God is voldoende voor alle menselijke behoeften. Er zijn overvloedige rijkdommen in Christus die voor ons beschikbaar zijn door Zijn genade. De genade van God is voldoende voor de verlossing van alle zondaars (Romeinen 2:4; Efeziërs 1:7; 2:7) en rechtvaardiging van geredde zielen (Titus 3:17; Rom 3:24). Door Zijn genade hebben we voorzieningen voor al onze behoeften (Filippenzen 4:19; Titus 1:14), toegang tot God (Hebreeënen 4:16; 12:18-24), vertrouwen in God (Hebreeënen 13:6) en hoop (1 Petrus 1:3,4; 2 Thessalonicenzen 2:16). Wat een geweldige genade! Het kan een arme en ellendige zondaar in een heilige veranderen. In alle situaties van het leven is zijn genade ons voldoende. We kunnen alle dingen doen door Christus die ons kracht geeft. We moeten dagelijks om nieuwe genade vragen en de genade die we hebben ontvangen trouw gebruiken.

STUDIE 16: CHRISTELIJK LEVEN – EEN LEVEN VAN GELOOF

Hebreeënen 11:1-16

We zijn gered door genade door geloof in Jezus Christus (Efeziërs 2:8) en we kunnen het christelijke leven leiden alleen door geloof. Christenen wandelen met God door geloof (2 Korintiërs 5:7; Hebreeënen 11:6). Om bij de Heer te blijven, moeten we in Hem geloven, in zijn Woord en in zijn kracht om ons te bewaren. Geloof is ook onmisbaar voor de overwinning op de zonde, Satan en de wereld. Op onze christelijke reis zullen we ongetwijfeld veel moeilijkheden, beproevingen en levensproblemen tegenkomen die we alleen kunnen overwinnen door geloof. Wandelen in geloof is niet alleen maar een mondebelijdenis, maar ook geloven in Gods beloften en deze beloften naleven, ongeacht de tegengestelde omstandigheden.

BEWIJZEN VAN WANDELEN OP ZICHT

Numeri 13:26-29,31-33; 2 Koningen 5:9-12; 7:1,2; Joh 20:24-29; Hebreeënen 11:6

Wandelen door aanschouwen is het tegenovergestelde van wandelen door geloof. U moet eerst bewijzen van wandelen op zicht in uw leven identificeren en ze elimineren. Sommige ervan zijn:

1. Ongeloof (Lucas 1:20; 24:11).
2. Wereldse wijsheid en praktijken (Handelingen 5:1,2; 2 Koningen 5:6,7; Genesis 27:18-24). Deze omvatten liegen, ontrouw in financiële zaken, twijfelachtige investeringen, afhankelijkheid van mannen, enz.
3. Trots (2 Koningen 7:2). Het kan te wijten zijn aan kennisbezit of positie in de samenleving. Trots komt tot uiting door onwil om zich aan Gods wil te onderwerpen.
4. Egocentrisme of afhankelijkheid van eigen kunnen (2 Koningen 7:2; 5:11,12).
5. Angst, zorgen en ongerustheid (Genesis 26:7; Mattheüs 14:29,30). Echte of ingebeelde angst impliceert een gebrek aan vertrouwen in God. Hij die op God vertrouwt, is altijd kalm.
6. Gebedsloosheid (Jakobus 1:6-8). Geloof in God lokt altijd een onophoudelijke gemeenschap met God uit. Gebrek daaraan maakt bidden saai

GEVAREN VAN WANDELEN OP ZICHT

Hebreeën 3:12-18; 4:2; 11:6; Numeri 14:11,12,20-23.

Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Bovendien is het onmogelijk om Gods volledige zegeningen te genieten. Enkele van de gevaren van wandelen op zicht zijn:

1. Compromis of zonde (Genesis 26:7; Rechters 14:1-3; II Kronieken 18:1-3).
2. Nederlaag door vijanden (2 Kronieken 18:29-34).
3. Gebeden zonder antwoord en vertraagde wonderen (2 Koningen 5:13,14; Mattheüs 13:58).
4. Terugval en afvalligheid (2 Timotheüs 4:10; Hebr. 3:12).
5. Plotselinge dood – geestelijk of lichamelijk (Hebreeën 5:5,10; 2 Koningen 7:2,17).
6. Vermenigvuldiging of verergering van problemen (Genesis 27:41).
7. Ongeorganiseerd en onstabiel geestelijk leven (Genesis 49:4).
8. Toorn of afkeuring van God (Num. 14:11,12,28-34; Hebr. 11:6)

ABC VAN WANDELEN DOOR GELOOF

2 Korintiërs 5:7; Hebreeën 11:1.

Het is eenvoudig om in geloof te wandelen als we Gods beloften kennen en geloven. Wandelen in geloof is niet gebaseerd op gevoel, opwinding of impuls, maar op het geschreven woord van God. Het ABC van wandelen door geloof is:

1. Erken Gods beloften als definitief in alle situaties (Matteüs 22:29; Psalm 89:34; 119:89).

2. Geloof en gedraag je naar de beloften van God. Leef alsof de beloften al in je leven zijn vervuld (Marcus 9:23; 5:36; Johannes 9:38; Psalm 125:1).
3. Werp al je zorgen, angsten en problemen op de Heer en belijd positief (1 Petrus 5:7; Psalm 56:3; Hebr. 13:5; Mattheüs 6:25-31).

Laat los en laat God: Hij zal elk probleem oplossen dat je bij Hem legt; maar degene die je voor jezelf houdt, zal toenemen. God kan je gebruiken om grote daden te verrichten voor Zijn koninkrijk als je gelooft. De enige grens aan je bruikbaarheid voor God is je geloof in Hem.

STUDIE 17: CHRISTELIJK LEVEN – EEN LEVEN VAN GEBED

Lukas 18:1-8; Jakobus 5:13-18; Ester 4:13-17

Het belang van gebed in het leven en de bediening van een christen wordt algemeen erkend, maar niet algemeen nageleefd. Afkeer van bidden leidt tot een gebroken altaar. Als je gebed zich beperkt tot gezamenlijke gebedsbijeenkomsten, zal je geestelijk leven koud zijn en zal je bediening droog en saai zijn als christelijke werker. Als christen is bidden je zaak. Wat je ook doet zonder gebed, kan niet door de hemel worden goedgekeurd. Bidden is een voorrecht. Het is ook een plicht. Het is een zeer bindende en meest dwingende verplichting. Gebedsloosheid is een zonde (1 Samuël 12:23). Gebed is een plechtige dienst aan God, aanbidding en verering. Het is de vitale adem van de christen. Goed bidden is alle dingen goed doen. Niet bidden is falen in alle dingen. We leren bidden door te bidden. Het zou de vreugde van elk kind van God moeten zijn om te bidden.

HOOFDZAKEN VAN HET GEBED

Jakobus 5:16-18; Mat 7:7; Lukas 11:2; 18:1; 1 Thes 5:17; Psalm 66:18.

Aanvaardbaar gebed berust op essentiële voorwaarden. Dit zijn:

1. Relatie met God (Lukas 11:2; Psalm 66:18). Zonder een duidelijke relatie met God (Johannes 1:12), kan een persoon geen toegang krijgen tot God in gebed. Bovendien is zonde een belemmering voor het gebed. Het gebed van een zondaar is een gruwel voor God.
2. Heiligheid (1 Timotheüs 2:8; Maleachi 1:11). Gebed is het opheffen van heilige handen of het geven van een zuiver offer aan God; Hij schept behagen in heilige mannen voor het gebedswerk.
3. Nederigheid (Lukas 18:10-14). Bidden tot God is op de verdienste van het offer van Christus aan het kruis. Dit vereist bidden tot de Vader in de naam van Jezus.
4. Geloof (Jakobus 1:6-8). Geloof baart gebed. De achtergrond van het gebed is een onwankelbaar vertrouwen in God die het gebed verhoort.

5. Integriteit van karakter (Daniël 6:4). Bidden is gebaseerd op karakter. Wat we zijn bij God meet onze invloed bij Hem. Het karakter van het innerlijk beïnvloedt effectief bidden. Een inconsistent geestelijk leven zal vurigheid in het gebed in de weg staan.
6. Dankzegging (Lucas 11:2; Filippenzen 4:6; 1 Timotheüs 2:1). Dankzegging is het eigenlijk leven van het gebed. Het is zijn geur, muziek en zijn kroon.
7. Volharding of opdringerigheid (Lukas 11:5-8; 18:5). Degenen die hun generatie ten goede hebben beïnvloed, staan bekend om hun volharding in gebed. In gebed blijven is de enige manier om van God te genieten.
8. Overeenkomst met Gods wil (1 Johannes 5:14). Je hart moet zich afstemmen op Zijn woord.
9. Vurigheid (Jakobus 5:16). Vurigheid is de ziel van het gebed. Echt gebed moet in vuur en vlam staan. De hele mens – hart, geest en ziel – moet bidden. Bidden moet een gewoonte zijn. Koude gebeden hebben geen aanspraak op de hemel.
10. Juist motief (Jakobus 4:3). Het hoogste motief in het gebed is: “Uw wil geschiede!”

EXPLOITATIE DOOR GEBED

Jakobus 5:16-18; Mattheüs 7:7-11; Johannes 14:13,14

Exploitatie door gebed kent geen uitzondering. Gebed is een krachtig wapen, door God in de handen van Zijn heiligen geplaatst. Mannen worden beter door te bidden; de wereld wordt verbeterd door gebed. Bidden is praktisch, met veel getuigenissen van heldendaden door heiligen van God zoals Mozes (Exo 32:30-32; Num 12:3), Elia (Jakobus 5:17,18; 1 Koningen 18:36-38,42), Daniël (Daniël 6:5-11; 9:1-4,17-19), Paulus (Efe 1:15,16; Fil 1:4) en Epafraas (Kol. 4:12, 13). Er is geen vervanging voor gebed bij het doen van Gods werk. Gebed zal je bruikbaar maken in Gods hand. Mogelijkheden door middel van gebed zijn onder andere:

1. Verandering van bestemming, geschiedenis en omstandigheden (Gen. 32:24-28; 1 Kron 4:9,10).
2. Praktische realisatie van Gods beloften (Mattheüs 7:7-11).
3. Biologische en geestelijke vruchtbaarheid (1 Sam 1:9-15,19,20; Gal 4:19).
4. Persoonlijke vernieuwing en opwekking (Lucas 5:15,16; Marcus 6:31).
5. Heerschappij over je wereld en invloed op de loop van de natuur (Jakobus 5:16-18; 2 Koningen 6:8-18).
6. Promotie en voorspoed van het evangelie (Handelingen 8:4-8; Jesaja 62:1,2).
7. Goddelijke openbaringen en bovennatuurlijke ervaringen (Dn 9:21-27). Hij kan geen gewone christen zijn die buitengewoon is in gebed.
8. Overwinning en heerschappij over Satan en de boze geesten (Handelingen 16:16-18; 19:15).

9. Gunst voor God en mensen (Nehemia 1:11; 2:1-8).
10. Goddelijke leiding en wonderbaarlijke voorziening (Fil 4:6,19).

De mogelijkheden door gebed zijn legio. Gebed beweegt de hand die de wereld beweegt. Gebed heeft de mogelijkheid om alles te beïnvloeden wat jou raakt).

STUDIE 18: CHRISTELIJK LEVEN – EEN LEVEN VAN DIENST

Mattheüs 25:14-30; Lukas 19:13

We zijn gered om te dienen. Geen enkele christen zou lui moeten zijn in het koninkrijk van Christus. Wij zijn rentmeesters van Zijn veelvuldige genade (1 Petrus 4:10). Een ware christen is een geestelijke handelaar. Onze zorg en preoccupatie zou de zaak van het koninkrijk van God moeten zijn. Het is een groot voorrecht dat we werkzaam zijn in goddelijke dienst. Daarom wordt van ons verwacht dat we bezig zijn tot onze Meester komt! Je kunt iets doen in Gods huis: doe het opgewekt, gewillig, trouw en voortdurend.

MOGELIJKHEDEN VOOR DIENSTBAARHEID

Mattheüs 25:14,15; Lucas 19:13; 1 Korintiërs 12:4-11,28-31; Efeziërs 4:11-13; Psalm 84:10; Johannes 20:21; Mattheüs 28:19,20; 2 Timotheüs 1:6

Uit de gelijkenis van de talenten in onze tekst kunnen we concluderen dat elke dienaar van Christus minstens één talent krijgt om mee te handelen. We krijgen verschillende talenten of gaven om voor Christus te werken. Deze talenten worden ons gegeven voor spirituele investering. Wij zijn dienaren van Christus, gekocht door Zijn bloed (Handelingen 20:28) en ingezet voor Zijn koninkrijkszaken. Als christenen hebben we veel werk te doen, dus we moeten er snel en gefocust mee aan de slag. In de kerk van Christus zijn er verschillende gebieden van dienstbaarheid: het winnen van zielen, hulp, bezoek, opvolging van nieuwe bekeerlingen, bidden, zingen, onderwijzen enz. We hebben verschillende gaven volgens de genade die ons gegeven is (Rom 12:6-11). Ontdek je gaven, roer ze aan en gebruik ze tot eer van God. Geschenken vermenigvuldigen zich door constant gebruik. Die geschenken die niet worden gebruikt of zijn begraven, zullen roesten en vergaan. Spirituele dienstverlening biedt mogelijkheden voor spirituele investering en groei. Geen wonder dat de psalmist zegt: **“... ik ben liever deurwachter in het huis van mijn God, dan te wonen in de tenten van goddeloosheid”**. Er is geen roeping op aarde die zo nobel en lonend is als Gods dienst.

TROUW IN DIENST

Mattheüs 25:16-18; Lukas 12:47,48; 19:17; Prediker 9:10; Galaten 6:7,8; Openbaring 22:11,12; Kolossenzen 3:17,22-23

In onze tekst waren twee van de drie dienaren trouw in het handelen met de talenten die hun waren gegeven, terwijl de derde ontrouw was. De trouwe dienaren waren ijverig in het gebruik van hun talenten en als gevolg daarvan slaagden ze erin en brachten ze winst voor hun meester. De hand van de ijverige maakt rijk aan genade, troost en schat aan goede werken. Goede rentmeesters hebben iets te tonen voor hun ijver. Onze werken zullen ons zeker volgen (Openbaring 14:13). Dienstbaarheid houdt in dat je zo goed mogelijk werkt, met of zonder toezicht. Niemand is te goed voor de minste dienst in het huis van God. Doe je werk van harte. Een van de bewijzen van trouw is vruchtbaarheid. Andere bewijzen zijn ijver, stiptheid, prompte gehoorzaamheid, wijs en oordeelkundig gebruik van je privileges en middelen, doorzettingsvermogen zelfs als de taak moeilijk is, nederigheid en beschikbaarheid. Symptomen van ontrouw die worden gezien bij de dienaar met één talent zijn luiheid, angst, excuses, onverschilligheid, trots en eigenzinnigheid. Niets staat onze plicht jegens God zo in de weg als slaafse angst. Hij die onzorgvuldig is in Gods werk, is bijna verwant aan hem die bezig is met het werk van de duivel. Geen goed doen is een zeer ernstige schuld op zich nemen. Zij die denken dat het onmogelijk is om God te behagen en het te vergeefs is om Hem te dienen, zullen niets doen om het koninkrijk van God te helpen. Zij die bang zijn om te veel voor God te doen, zullen te weinig voor Hem doen. Heel vaak doen degenen die het minste voor God te doen hebben, het minste van wat ze moeten doen. Er wordt van ons verwacht dat we winstgevende dienaren zijn; als we dat niet zijn, zal Christus ons niet erkennen als zijn dienaren.

VERANTWOORDING IN DIENST

Mattheüs 25:19-30; 12:36; Lukas 12:20,48; Rom 14:12; 1 Petrus 4:4,5

Welke capaciteiten en voordelen we ook hebben, ze zijn niet van onszelf. Wij zijn slechts rentmeesters van hen; we moeten rekenschap afleggen aan onze Heer. Goddelijke afrekening zal zeker komen, en het zal zijn volgens onze trouw, niet volgens onze vruchtbaarheid; onze oprechtheid, niet aan ons succes; naar de oprechtheid van ons hart, niet naar de mate van onze kansen. Over het algemeen zal een oprechte en trouwe dienaar vruchtbaar en succesvol zijn. De kleinheid van onze talenten of gaven zal ons er niet van weerhouden af te rekenen. We zijn verantwoording verschuldigd aan God over het gebruik van ons leven. De getrouwe dienstknechten van Christus zullen zich niet laten afschrikken door louter complimenten; al hun werken en liefdeswerk zullen worden beloond. Op de dag des oordeels zullen slechte en luie dienaren geen verontschuldiging meer hebben; frivole smeekbeden zullen worden verworpen en elke mond zal worden gestopt. Degenen die nu op hun eigen rechtvaardiging staan, zullen geen woord voor zichzelf te zeggen hebben. Voor de getrouwe dienstknechten is het werk

dat we voor God in deze wereld doen, maar weinig vergeleken met de vreugde die voor ons ligt.

STUDIE 19: NUTTIGE STUDIE VAN DE SCHRIFT

Handelingen 17:10-12; Mattheüs 13:1-23

Voordelige studie van de Schrift vereist een adequate voorbereiding, vooral van het hart. Het hart is de grond waarop het zaad van het woord wordt gezaaid. Het beginsel van genade in het hart is datgene wat mensen tot een snel begrip maakt in de vreze des Heeren en in het geloof in Christus. Hoe dichter we tot Christus naderen, hoe beter we bekend zullen zijn met het woord van God. Voorbereiding op Bijbelstudie omvat ook het hebben van de nodige bronnen zoals de volledige Bijbel (bij voorkeur de King James Version) met kruisverwijzingen. Voor persoonlijke studie van de Schrift zijn andere hulpmiddelen nodig. Deze omvatten concordantie, commentaar en bijbelwoordenboek. Het is de plicht van elke gelovige om de Schrift ijverig te onderzoeken, te begrijpen en te voldoen aan de eisen ervan. De Schrift is ons orakel en toetssteen; we moeten het dagelijks raadplegen. Het woord van God is een wet waardoor we geregeerd en bestuurd moeten worden. Geregelde en nuttige studie van de Bijbel is essentieel voor onze groei in geestelijke kennis en genade, een diepere relatie met God, een zegevierend leven, bruikbaarheid in goddelijke dienst en geschiktheid voor de hemel.

BELEMMERINGEN VOOR SPIRITUEEL BEGRIP

Mattheüs 11:16,17; 13:13-15,19-22; Jakobus 1:22-24; 2 Korintiërs 4:4; Jeremia 17:9; Lukas 10:38-42; Johannes 16:12

De belangrijkste belemmering voor spiritueel begrip is de toestand van het hart. Het hart van de mens is de grond voor het zaad van Gods woord en bijgevolg het groeimedium voor het woord. De harten van mensen zijn verschillend gekwalificeerd en geneigd tot het woord van God, en het succes van het woord varieert dienovereenkomstig. Toestanden van het hart die ons ervan weerhouden de Schrift te begrijpen, zijn onder meer hardheid van hart (Mattheüs 13:14,15), dubbelzinnigheid of ongeloof (Jakobus 1:6-8), koppigheid en ongeduld (Jeremia 6:10). Het is een droevige toestand voor een mens om met een dood en onaangeroerd hart onder het levende woord van God te zitten. Andere belemmeringen voor een nuttige studie van de Schrift zijn: (i) Instabiliteit (Spreuken 24:21; Jeremia 2:36; Galaten 1:6; 2:12). (ii) Gebrek aan belangstelling voor Gods woord (Handelingen 17:16-18). (iii) Eigenzinnigheid (Jeremia 6:16). (iv) Zorgen des levens (Mattheüs 13:22). (v) Gebedsloosheid (Mattheüs 13:20,21). (vi) Gebrek aan doel bij het bestuderen van de Schrift (Spreuken 20:18). (vii) Tradities van mensen en dwalingen (Kolossenzen 2:16-23; Efeziërs 4:14). (viii) Satanische

tegenstand (Mattheüs 13:19; 2 Korintiërs 4:4). (ix) Negatieve geestelijke omgeving en slechte omgang (Spreuken 13:20; 1 Koningen 11:2; 2 Thessalonicenzen 3:14). (x) Onvolwassenheid (Johannes 16:12; 1 Samuël 3:3-7) en (xi) Veel activiteiten of drukte (Lukas 10:38-42; 1 Koningen 20:39,40).

De zorgeloze, dwaze en onbeduidende toehoorders van het woord van God zijn een gemakkelijke prooi voor Satan, die de grote dief van het Woord is. De duivel is een gezworen vijand van ons profijt van het woord van God. Wereldse zorgen zijn grote hindernissen voor begrip van het Woord. Ze vreten onze toewijding aan het Woord op, leiden ons af van heilige plicht en doven uiteindelijk het vuur van heilige genegenheid.

HULP VOOR EEN NUTTIGE STUDIE VAN DE SCHRIFT

Mattheüs 13:23; Jesaja 66:2; 1 Samuël 3:10; Ezra 7:10; Handelingen 11:23; 17:11; Hebr. 10:25; Johannes 2:5

Een voorbereid hart is altijd een vruchtbare bodem voor het woord van God. De bereidheid om de waarheid van het Woord van God te horen, te beredeneren, te erkennen en te onderschrijven is van vitaal belang voor een winstgevende studie en begrip van de Schrift. Bovendien zou het doorzoeken van de Schrift en het mediteren over de wet van de Heer onze dagelijkse vreugde moeten zijn (Handelingen 17:11). Meer nog dan het bestuderen en begrijpen van de Bijbel, moeten wij bereid zijn te doen wat ons wordt opgedragen. Gelukkig zijn wij als wij doen wat wij in het woord van God leren (Johannes 13:17). Om maximaal te profiteren van persoonlijke of gezamenlijke studie van de Schrift zijn de volgende suggesties nuttig:

1. Accepteer het Woord als Gods openbaring en de dienaren van het Woord als Gods dienaren (2 Kronieken 20:20; 1 Thessalonicenzen 2:13; Jesaja 53:1).
2. Heb een leerzame houding (Ezra 8:21; Handelingen 17:11). Dit is duidelijk in het leven van de discipelen (Mattheüs 13:36; Markus 4:10) en hetzelfde wordt van ons verwacht.
3. Sta positief tegenover het woord van God (1 Johannes 5:3; Psalm 19:7-11). De geboden van God zijn niet zwaar (lastig). De Schrift is geen boek met wat je wel en niet moet doen. Het is een mijn van onuitputtelijke rijkdommen, die altijd relevant zijn voor elke behoefte van elke man. Wees enthousiast over de studie van de Schrift. Als u niet opgewonden bent, zult u niet onder de indruk zijn van de boodschap.
4. Wees nieuwsgierig (Mattheüs 5:3,6; Johannes 5:39). Stel vragen over alles wat u niet begrijpt. Probeer verschillende passages uit de Bijbel te kennen en te begrijpen. Diep graven. De leerstellingen van Christus vreezen geen onderzoek.

5. Denk na over de Bijbelstudies die je hebt gehad en herzie ze (Handelingen 17:11). Hoeveel van een studie u zult behouden, hangt af van uw reflectieve manier van denken over de studie.
6. Bid over wat je hebt bestudeerd (Psalm 119:27,33-40).
7. Pas het Woord toe op je leven (2 Sam 12:1-7; Rom 15:4). Bijbelstudie is niet alleen om kennis op te doen, maar ook voor persoonlijke spirituele ontwikkeling. Voer daarom altijd uit wat je geleerd hebt (Jak 1:19-25; Psalm 119:63)
8. Volhard in het bestuderen van de Schrift tot je iets kostbaars vindt (Psalm 11:97; 2 Koningen 13:4-13).

STUDIE 20: DE CHRISTEN EN DE WERELD

I Johannes 2:15-17; 2 Korinthe 6:14-18

Wij zijn uit de zondige wereld geroepen tot Gods wonderbaarlijke licht. Hoewel wij in de wereld leven, zijn wij niet van de wereld. De Geest van Christus in ons is tegengesteld aan de geest van de wereld. Wij moeten gescheiden zijn van de wereld. Je kunt niet God dienen en de mammon (Mattheüs 6:24). De wereld heeft de christenen niets te geven; daarom hebben wij geen reden om ons met de begeerten van de wereld in te laten.

KENMERKEN VAN DE WERELD

1 Johannes 2:15-17; 5:19; Galaten 1:4; Rom 1:18-32; Jesaja 3:16-24; 2 Kor 4:4.

De wereld verwijst in deze context naar de sociale systemen, modes, culturen en waarden die in strijd zijn met het woord van God. Wereldsgezindheid is het omarmen van andere principes of praktijken buiten de wil van God (1 Sam 8:4-5,19-20). Het houdt ook in dat we onze zaken regelen zonder rekening te houden met Gods wil (Jakobus 4:13-16). Deze wereld wordt gekenmerkt door verdorvenheid of slechtheid (1 Joh. 5:19), corruptie (Jakobus 1:27; 2 Petrus 1:4), duisternis (Joh. 18:7), bedrog (2 Johannes 7), rebellie tegen God (Rom 1:28), leugens (Jeremia 13:25) en verdriet (2 Korintiërs 7:10). Satan is de god van deze wereld (2 Korintiërs 4:4) en zijn engelen (boze geesten) zijn de vorsten (Efeziërs 6:12). Deze wereld is donker en bedrieglijk, arm en leeg, verleidelijk en verontreinigend. Het wordt gegeven aan verandering en gaat voorbij of vervaagt. De dingen van de wereld worden onderscheiden in drie categorieën: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven (1 Johannes 2:16). De begeerte van het vlees omvat de humor en eetlust van het toegeven aan vleselijke genoegens en al die dingen die de zondige neiging in de mens opwekken en aanwakken. De begeerte van de ogen omvat immoraliteit (Mattheüs 5:28; Job 31:1; 2 Petrus 2:14) en hebzucht (Lukas 12:15). De trots van het leven omvat eigengerechtigheid, dorst naar eer en applaus van mensen. Hoewel de wereld

vol zonde is, zijn gelovigen in deze wereld als zout en licht. Als zout moeten we Gods maatstaf handhaven in een snel uiteenvallende en rottende wereld. Als licht moeten we schitteren door goddelijke voorbeelden te tonen en zo mensen tot Christus te leiden.

GEVAREN VAN WERELDSGEZINDHEID

1 Joh 2:15-17; Jakobus 4:4; Hooglied 2:15; Lukas 17:32; 21:34-36; Neh 13:23-26. Wereldsgezindheid is zonde; het is openlijke rebellie tegen God. Het is opstandig om de wereld op de troon van je hart te zetten in plaats van op God. De wereld prikkelt en wakkert onze gemene genegenheid aan. Het trekt het hart weg van God; hoe meer de liefde voor de wereld overheerst, hoe meer de liefde voor God afneemt. Andere slechte gevolgen van wereldsgezindheid zijn:

1. Het verzwakt en vernietigt de invloed van Gods woord in ons (Mat 13:22).
2. Het misleidt mensen in een staat van valse veiligheid (Mat 24:38,39).
3. Het maakt aardse genegenheid en bezigheden oppermachtig (1 Korinthe 7:32,33).
4. Het regeert en dicteert de levensstijl van mensen (Efeziërs 2:2).
5. Het leidt tot terugval en religieuze afvalligheid (2 Timotheüs 4:10).
6. Het vertroebelt ons zicht en streven naar eeuwige dingen (Lukas 17:32).
7. Het brengt ons in gevaar van vijandschap met God (Jakobus 4:4).
8. Het beperkt onze spirituele vooruitgang en effectiviteit (Mattheüs 24:12).

CHRISTELIJKE HOUDING TEGENOVER DE WERELD

1 Joh 2:15; 2 Kor 6:14-18; Dt 7:1-6; Is een. 52:11; Gal 6:14; Mt 16:26; Rom 12:2. Christenen moeten gescheiden zijn van wereldse genegenheden en verlangens. De wereld heeft geen aantrekkingskracht op een met de Geest vervulde christen. We kunnen mensen niet tot de Heiland leiden als ons voorbeeld hen niet bij de Heiland aanbeveelt. Om de wereld en haar negatieve invloeden te overwinnen, moeten we (i) de wereld niet liefhebben (1 Joh 2:15). (ii) Niet gelijkvormig worden aan deze wereld (Rom 12:2). (iii) Niet mee laten slepen in de zaken van de wereld (2 Tim 2:4). (iv) Nuchter, rechtvaardig en godvruchtig leven (Titus 2:12). (v) Gekruisigd zijn voor de wereld (Gal 6:14) en dood zijn voor haar wegen (Kol 2:20). (vi) Onze genegenheid richten op dingen die boven zijn (Kol 3:2). (vii) Onze schat in de hemel leggen (Lukas 12:33,34), en (viii) Waken en bidden (Mat 24:42; 26:41).

STUDIE 21: HEILIGING: EEN DEFINITIEVE CHRISTELIJKE ERVARING

Heiliging is onmisbaar voor de gelovige. Het is het genadige werk van de Heilige Geest waardoor de gelovige wordt bevrijd van zonde en wordt verheven tot

heiligheid van hart en leven. Het is de grondige zuivering van het hart van alles wat niet van God is en een vervulling met de aard van God. Theologisch betekent het de verwijdering van de aard van Adam. De ervaring brengt het hart en het leven in overeenstemming met Gods wil. Het is een duidelijke christelijke ervaring zoals verlossing. Het is onjuist te denken dat de ervaring voor een groep mensen is. Heiliging is niet progressief, en het is niet potentieel (dat we niet heilig kunnen zijn op aarde, Titus 2:12) zoals ten onrechte wordt onderwezen in sommige christelijke bijeenkomsten. Het is ook niet positioneel (dat we geheiligd zijn op het punt van verlossing) en het betekent geen absolute mentale of engelachtige perfectie.

DE BETEKENIS VAN HEILIGING

Johannes 17:14-20; Mattheüs 5:8; Efeziërs 5:25-27; Deuteronomium 30:6; Romeinen 6:6; 1 Thessalonicenzen 5:22,23; 2 Timotheüs 2:19-21

Heiligen is afscheiden of apart zetten voor heilig gebruik. Het is heilig maken, vrijmaken van zonde, zuiveren, reinigen van morele verdorvenheid en vervuiling (Romeinen 6:6). Het is triomf over het principe van zonde dat overblijft nadat het hart is wedergeboren. De Schrift leert de dubbele aard van de zonde: feitelijk gepleegde zonden (Johannes 5:14; 8:11; Rom 6:13,15) en de inwonende of ingeteelde zonde (Rom 6:6; Efeziërs 4:22; Kolossenzen 3:9). Bij de verlossing worden de werkelijk gepleegde of uitwendige zonden afgehandeld. Bij heiliging wordt de inteeltzonde verwijderd. Een gered maar niet-geheiligd leven is een leven van conflict of strijd tussen wil en daad, verlangen en daad, verdorvenheid in het hart en uiterlijke vroomheid, oud leven en nieuw leven. Het wordt gekenmerkt door tegenstrijdige principes, onophoudelijke opstand van het vlees (zondige neigingen) en heerschappij over het zelf. Er zijn sporen van trots (Mattheüs 20:24), afgunst (Lukas 9:49,50), verdeeldheid of onenigheid (1 Korintiërs 1:11-13) en wraakzucht (Lukas 9:53-55). Ego is ongebreideld en liefde voor Christus is beperkt. Hij stemt ermee in en verlangt naar heiligheid, maar zijn vleselijke natuur drijft hem een andere kant op. Heiliging is de ervaring die deze disharmonie tussen het innerlijke en het uiterlijke leven opheft.

DE NOODZAAK VAN HEILIGING

Joh 17:12-21; Efe 5:25-27; Rom. 7:24; Heb 12:14; 1 The. 4:3,7; 1 Pet 1:14-16

Zonde wordt eerst overgeërfd voordat ze wordt begaan; daarom is echte vrijheid van zonde triomf over de inteeltzonde. Iedere gelovige is geroepen tot heiligheid (1 Petrus 1:15,16). Heiligheid van het leven is noodzakelijk om: (i) Te genieten van de weergaloze schoonheid van het christelijke leven (Rom 6:11-14; Genesis 17:1). (ii) Echte eenheid met de broeders te ervaren (Johannes 17:19-21). (iii) Ware vrijheid te hebben (Galaten 5:13; Johannes 8:36). (iv) Ononderbroken

gemeenschap met God te genieten (Exodus 19:22). (v) Blijvende vreugde en vrede te hebben (Johannes 17:13). (vi) Te genieten van een overvloedig leven in Christus en de volheid van God te ervaren (Johannes 10:10). (vii) Nuttig te zijn voor God (2 Timotheüs 2:21). (viii) Geschikt te zijn voor de hemel (Heb 12:14; Mattheüs 5:8). (ix) Te genieten van de voortdurende aanwezigheid van de Heer (Deut 23:14). (x) Omdat het Gods wil is dat wij geheiligd worden (1 Thessalonicenzen 4:3) en Jezus bad al voor onze heiliging.

BEWIJZEN EN ERVARING VAN EEN GEHEILIGD LEVEN

Johannes 17:20-23; Deut 6:5; 1 Kor 13:1-13; Fil 1:21; Gal 2:20,21; Psalm 133:1-3
Een geheiligd leven wordt gekenmerkt door: (i) Volmaakte liefde (1 Kor 13:4-13; Deut 30:6; Joh 13:34,35). Het geheiligde hart is geworteld in liefde, is volmaakt in liefde en wandelt consequent in liefde. (ii) Juiste motieven (Filippenzen 1:21; 2:5; Gal 1:10; Johannes 5:41). Een geheiligde gelovige heeft één enkel oog om God in alle dingen te behagen – privé of in het openbaar. (iii) Eenheid (Joh 17:20-23; Heb 2:11; Efe 4:3; Psalm 133:1-3). De geheiligde gelovige vindt gemeenschap onder andere broeders, identificeert en verenigt zich met het lichaam van Christus, perfect verenigd in dezelfde geest en in oordeel. (iv) Innerlijke overwinning en vrijheid (Efe 5:26,27; Johannes 8:36; Fil 1:9-11). Heiliging maakt iemand puur, dus wordt hij een deel van de zuivere, heerlijke kerk. (v) Pure welwillendheid (Mt 26:19; Jer 26:14). Er is gewillige onderwerping aan God. (vi) Nederigheid en gehoorzaamheid (Psalm 25:9; 119:60; Jesaja 66:2; Rom 6:17; Fil 2:3-10).

Om heiliging te ervaren, moet je: (i) er een brandend verlangen naar hebben. (ii) Alles aan God toewijden (Rom 12:1,2). (iii) Vurig bidden. (iv) Geloven (Handelingen 26:18). De ervaring kan verloren gaan door onrendabel gezelschap, genot-zucht, opzettelijke blootstelling aan verleiding en gebrek aan nuchterheid. Om de ervaring te behouden, moet je: (i) Waakzaam zijn en bidden (Marcus 13:32-37; 1 Kor 10:12,13; 1 Petrus 5:7-10). (ii) In Christus blijven (Johannes 15:1-5; Matth. 6:25-33). (iii) Oppassen voor compromissen in 'kleine dingen' (Hooglied 2:15). (iv) Alles op het altaar leggen en alles op het wijdingsaltaar bewaren (Mt 6:19-21; Fil 3:7-17). (v) Een gebedsvol leven leiden in volledige afhankelijkheid van God (Marcus 1:35; Lucas 18:1; 1 Thessalonicenzen 5:17; Mattheüs 7:7). Ben je geheiligd? **"Zonder heiligheid zal niemand de Heer zien"** (Heb 12:14).

STUDIE 22: EEN OVERWINNEND CHRISTELIJK LEVEN

I Johannes 5:1-15

Elke persoon op aarde verlangt naar overwinning op alle gebieden van het leven: roeping, geestelijk, gezin enz.; maar de meeste mensen zijn het slachtoffer van

omstandigheden. Wat is een overwinnend christelijk leven? Het is een leven van heerschappij over de zonde, Satan, het vlees en de wereld (Rom 6:12-14). Het is een leven dat geschikt is voor de hemel. Op het sterfbed kan men zich verheugen over een goed besteed leven en zeker zijn van een eeuwigheid van gelukzaligheid. Veel christenen verlangen naar een spirituele ervaring op een bergtop, terwijl ze hun hoofd nauwelijks kunnen optillen in de vallei van spirituele stagnatie. Zolang u beladen bent met de zorgen van het leven, de liefde voor geld, een gemakkelijk leven, vleselijke lusten en wereldse winsten, is een zegevierend christelijk leven onmogelijk. Zegevierend leven is Gods wil en Hij heeft ervoor gezorgd. Daarom, in plaats van vallen en opstaan in zonden; gekooid en gekweld door Satan, marcheer triomfantelijk voort, want **“Hij die in u is, is groter dan hij die in de wereld is”** (1 Johannes 4:4). Je wordt verondersteld een koning en een priester te zijn (Openbaring 1:6).

DE BASIS VAN EEN ZEGEVIEREND CHRISTELIJK LEVEN

1 Joh 5:4-5; Joh 1:12,13; 3:3-8; Luk 13:3,5; 2 Kor 6:17,18; 1 Kor 3:11; 1 Tim 5:22
Jezus is het fundament van een overwinnend leven. Wederom geboren worden is de primaire voorwaarde voor een overwinnend geestelijk leven. Uit God geboren worden is niet door natuurlijke geboorte, daarom kan redding niet worden geërfd. Wederom geboren worden is ook niet door de wil van het vlees. Niemand kan worden gered door eigengerechtigheid, goede werken, persoonlijke voornemens, vastberadenheid of moraliteit (Jesaja 64:6). Redding is ook niet door indoctrinatie met ideologieën en filosofieën van mensen. Wederom geboren worden is uit God geboren worden. Redding komt van God en Hij heeft het beschikbaar gesteld door Zijn Zoon. Zonder God te kennen, is overwinning onmogelijk. Veel mensen zijn afhankelijk van andere dingen voor de overwinning in het leven. Deze omvatten zelf, familieachtergrond, geld, occulte macht, religie en de mens (Psalm 33:16,17; 60:11; 20:7). Elk ander fundament dan Christus is zinkend zand. We hebben de zegevierende Christus nodig om een overwinnend leven te leiden.

DE VIJANDEN VAN EEN ZEGEVIEREND CHRISTELIJK LEVEN

1 Joh 5:4; Gal 4:29; 5:17; Joh 10:10; Exo 15:9; 1 Thes 2:18; 2 Kor 7:5; Joh 16:33
De belangrijkste vijand van een zegevierend christelijk leven is Satan. Hij voert zijn oorlog tegen gelovigen via de wereld, het vlees, de zonde en boze geesten. Hij is moeiteloos, subtiel, fel en opportunistisch in het verleiden van gelovigen. Via de wereld gebruikt de duivel schijnbaar bevredigende genoegens van de zonde en bedrog van rijkdom om zijn vurige pijlen op christenen af te vuren. Via het vlees verzet hij zich voortdurend tegen onze innerlijke mens of geestelijk wesen. Door de zonde wil hij onze relatie met God verbreken en onze weg naar de hemel versperren. Hij gebruikt boze geesten om gelovigen te verleiden en te

misleiden. Het hart is het belangrijkste doelwit van Satan, omdat het de kern van het leven is. Zodra het hart is veroverd, wordt het hele lichaam vernietigd door het vuur van de zonde.

DE KENMERKEN VAN EEN ZEGEVIEREND CHRISTELIJK LEVEN

1 Joh 5:4; Joh 10:10; 14:30; Rom 6: 1,2,12-14; 8:37-39; Genesis 39:7-12.

Een zegevierend christelijk leven wordt gekenmerkt door: (i) Geloof (1 Joh 5:4; Rom 1:17; 2 Kor 4:18). Het is een leven van geloof, absoluut vertrouwen in God en Zijn woord, en rust in Hem. Het geloof vertrouwt op Christus, hecht zich aan Zijn beloften en scheidt zich af van de wereld. Het geloof heiligt het hart en zuivert het van zinnelijke begeerten. Het ziet een onzichtbare wereld nabij, waarmee deze wereld niet vergeleken kan worden. (ii) Genade (Joh 1:17; 1 Petrus 3:7). Een overwinnend leven erkent voortdurend en is afhankelijk van de genade van God. (iii) Heiligheid (1 Petrus 1:15,16; 1 Thes 4:7). Zonder heiligheid zijn alle andere gaven die we kunnen manifesteren niets voor God. Heiligheid verzekert en ondersteunt spirituele overwinning. (iv) Gebed (1 Tim 2:8; 1 Thes 5:17). Gebed is onmisbaar voor de overwinning op Satan en zijn handlangers. (v) Waakzaamheid (1 Petrus 5:8,9; Matth. 24:42). Dit is nodig om veel verleidingen te vermijden of verleiding bij de eerste verschijning te overwinnen. (vi) Kruisiging van het vlees (Gal 2:20; 6:14). (vii) Discipline (1 Korintiërs 9:27). Om onze christelijke ervaringen te behouden, moeten we gedisciplineerd zijn in het gebruik van onze tong, talent, tijd en schat. (viii) Lofprijs (Habakuk 3:17,18). Een zegevierend leven is dankbaar voor Gods zegeningen en blijft vertrouwen op verdere gunsten van de Heer. Ben je een overwinnaar of een slachtoffer?

STUDIE 23: GODDELIJKE LEIDING

Psalm 23:1-6

In de vele details en complexiteiten van het leven hebben wij de leiding nodig van de Geest van God. Onze wijsheid is te beperkt en onze visie op het leven te gebrekkig om ons door deze huilende wildernis te leiden. Dit betreft alle gebieden van het leven: onderwijs, zaken, huwelijk, gezinsleven, opvoeding van kinderen en christelijke dienst. De Bijbel is het referentiepunt van de christen bij alle beslissingen. Hij geeft ons principes, voorschriften, verboden en beloften voor onze raad. God heeft nooit haast en is nooit te laat. Zijn timing is perfect, want Hij heeft controle over alles wat er gebeurt. Hij staat klaar om ons te leiden (Psalm 32:8,9). God ontwerpt onze omstandigheden voor Zijn glorie en ons hoogste goed. Zijn leiding is persoonlijk (Psalm 23:1). Het is onze plicht gevoelig en ontvankelijk te zijn voor de roep van de Herder en Zijn leiding te volgen.

VOORWAARDEN VOOR GODDELIJKE LEIDING

Psalm 23:1; 25:9; 32:8; Exodus 13:20-22; Jesaja 58:9-11; Johannes 2:5; 16:13.

Goddelijke leiding is noch mechanisch, noch automatisch omdat God met ons omgaat als intelligente wezens. Hij legt nooit Zijn wil op aan een mens. Als christenen moeten we God toestaan ons vrijelijk te leiden, omdat we beperkt zijn in onszelf (Jeremia 10:23). Er zijn voorwaarden waaraan moet worden voldaan om van goddelijke leiding te kunnen genieten:

1. Persoonlijke relatie met God (Psalm 23:1; Joh 10:2-4,14). Zonder redding kun je niet genieten van goddelijke leiding. Je moet een schaap zijn in Zijn kudde.
2. Geloof (Psalm 23:1,4; Heb 11:6). Volmaakt vertrouwen in Gods vermogen je te leiden en naar de groene weide te leiden is een essentiële voorwaarde voor goddelijke leiding. Hij maakt nooit fouten; daarom kun je je leven veilig aan Hem toevertrouwen.
3. Nederigheid (Psalm 25:9; 32:8; Spreuken 3:5-7). De Heer zal alleen de zachtmoedigen en nederigen leiden. Degenen die op hun eigen manier wijs zijn, zullen met rust gelaten worden, zelfs als ze dwalen.
4. Kennis van Gods woord (Johannes 8:32; Jesaja 5:13; Efeziërs 5:17). Heel vaak spreekt God door zijn woord, de Bijbel. Daarom zal onwetendheid van de Schrift een gelovige in duisternis houden wat betreft de wil van God.
5. Overgegeven wil (Mattheüs 26:39; Handelingen 9:6; Jeremia 6:16). Wie al besloten heeft wat hij in een bepaalde situatie moet doen, zoekt tevergeefs naar goddelijke leiding. Een overgegeven wil houdt in dat we bereid zijn onze plannen te laten overrulen door onze hemelse Gids.
6. Gebed (Jesaja 58:9-11; Handelingen 13:1-3). Gebed en leiding gaan samen.
7. Gehoorzaamheid (Gen 24:27; Exo 13:21,22; Joh 2:5). Er is geen goddelijke leiding voor hen die niet bereid zijn Gods wil te doen. Heel vaak spreekt God, maar velen horen Zijn stem niet vanwege de neigingen van hun hart.

PRINCIPES VAN GODDELIJKE LEIDING

Psalm 23:1-3; 25:9; Job 33:14-16; Heb 1:1,2; Johannes 16:13; Genesis 24:27

Gods methoden van leiding variëren met de mate van onze geestelijke volwassenheid. Voor Israël zorgde God voor een reeks regels en voorschriften voor hun dagelijkse activiteiten en dienst aan God. Voor ons vandaag heeft onze Heer Jezus Christus ons grote morele en geestelijke principes gegeven voor onze interpersoonlijke relaties en wandel met God. Een van deze onveranderlijke en fundamentele principes is dat onze Gids nooit zal afwijken van de voorschriften van het woord van God. Waar de Schrift duidelijk spreekt, hoeft geen verdere leiding te worden gezocht. Andere principes van goddelijke leiding zijn:

1. God leidt gelovigen door de innerlijke stem van de Heilige Geest, die ons aanspoort, leidt, beïnvloedt of controleert (Joh 14:26; 16:12,13; 1 Kor 12:8; Rom

8:14; 1 Samuël 9 :14-21). Wanneer de Heilige Geest leidt, maakt Hij geen fouten omdat Hij God is en de Geest van Waarheid.

2. God kan ons leiden door directe openbaring: dromen, visioenen of het horen van een hoorbare stem (Job 33:14-18; Joël 2:28,29; Handelingen 11:12; 9:10-15). Deze directe openbaringen worden gegeven naar goeddunken van de goddelijke wijsheid. We moeten alles wat geopenbaard wordt ijverig vergelijken met de Schrift. Als een openbaring de Schrift tegensprekt, moeten we de openbaring, het visioen of de droom als vals verwerpen.
3. God kan ons leiden door de raad van ervaren christelijke dienaren (Exodus 18:13-27; Spreuken 19:20). Advies is zo goed als degene die het geeft, controleer daarom welke raad je ook krijgt in het woord van God.
4. Hij kan ons ook leiden door verlangens in ons hart te creëren die in overeenstemming zijn met zijn soevereine doel en morele wil (Fil 2:13). Vanwege onze natuurlijke neiging om bevooroordeeld te zijn ten gunste van onze eigen mening, moeten we onze eigen verlangens zorgvuldig onderzoeken.
5. God kan ons door innerlijke dwang of terughoudendheid leiden, zoals Hij deed met Paulus en zijn metgezellen toen hij hen naar Macedonië leidde (Handelingen 16:6-10). Hij beveelt omstandigheden die onze plannen vergemakkelijken, bevestigen of belemmeren.
6. Zijn leiding kan op het pad van plicht komen (Gen 24:27; Hand 16:6-12).

Mijd elke leiding die gebaseerd is op bijgeloof, verboden kunsten of tradities van mensen. De Schrift is hier heel duidelijk over (Deut 18:10-12; 1 Kr 10:13-14). Wees alert op de mogelijkheid om de leiding van God te verwarren (1 Samuël 16:6,7). We moeten achterdochtig zijn tegenover elke vermeende leiding die ons zou helpen een moeilijke keuze te vermijden die misschien de wil van God is. Gods wil leidt ons nooit naar een koers die niet past bij het karakter en de leer van Christus. Sta nooit toe dat iemand je onder druk zet om actie te ondernemen. Een eeuwenoud bewijs van goddelijke leiding is vrede (Kolossenzen 3:15). Als we ons bewegen in de wil van God, zullen zowel geest als hart in vrede zijn, zelfs als we leeuwen tegenkomen op de weg.

STUDIE 24: WANDELEN MET GOD

Genesis 5:21-24

Enoch blonk uit en onderscheidde zich van de gewone mensen van zijn tijd door met God te wandelen. Omdat hij niet leefde zoals de rest van zijn tijd, stierf hij niet zoals zij (Heb 11:5). Onze wandel met God is een indicatie van ons karakter. Hoe intiemer onze relatie met God is, des te meer gaan we op Christus lijken. Het christendom bestaat simpelweg uit wandelen met God. Onze omgang met onze

medemensen is echter een echte test van onze relatie met God. We doen echt onze plicht jegens God als we trouw zijn aan onze plicht jegens mensen. Wij zijn Gods getuigen omdat de wereld de Bijbel misschien niet leest, maar zij wel ons leven. Daarom is de waarde van onze religie de waarde van ons karakter.

UITLEG OVER WANDELEN MET GOD

Genesis 5:22-24; 6:9; Mal 2:6; Joh 8:29; I Kor 10:31; Hand 24:16; Openb 3:4

Wandelen met God begint bij de bekering, wanneer een zondaar zich bekeert van zijn of haar zonden en gelooft in de Here Jezus Christus als zijn of haar persoonlijke Verlosser. Wandelen met God is God altijd voor ogen houden, en handelen als degenen die altijd onder Zijn toeziend oog staan. Het houdt gemeenschap met Hem in. Het is in alles Gods woord tot regel en Zijn glorie tot doel maken. Wandelen met God is leven om Hem te behagen, en in niets Hem te beledigen. Om met God te wandelen moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

1. Kennis van God (Job 22:21; Gen 5:22; 12:1,4-5). Het is moeilijk om met een vreemde te lopen. Een zondaar is een vreemde voor God en hij kan niet met Hem wandelen. Het uitgangspunt van wandelen met God is bekering.
2. Overeenkomst (Amos 3:3; Mattheüs 26:42). Tenzij we het met God eens zijn wat betreft Zijn woord (Bijbelse bevelen), en Zijn wil, kunnen we niet met Hem wandelen. Dit houdt in dat we onze wil aan de Zijne overgeven. We moeten Zijn eigen voorwaarden van het goddelijke partnerschap accepteren, en Zijn absolute eigendom van alle dingen, inclusief onze levens (Jeremia 26:14; Handelingen 9:5-6; Psalm 24:1).
3. Associatie (Lucas 11:2; 1 Johannes 1:3; 1 Samuël 3:10; Heb 10:25). We moeten dagelijks met Hem spreken als onze Vader, luisteren en Zijn stem horen en Zijn wil doen. Gemeenschap met God is essentieel voor het in stand houden van onze relatie met Hem.
4. Assimilatie (Joh 2:5; 13:16; Mat 4:19,20; Hand 4:19,20). We worden een deel van Gods huisgezin; we moeten Hem in alle dingen volgen en we moeten Hem voortdurend volgen. We moeten in Zijn tempo wandelen. Degenen die voor God uitlopen lopen vaak in de strik van de duivel. Degenen die op grote afstand achter Hem lopen, vallen vaak terug (Mat 26:58, 69-74).
5. Voortdurende afhankelijkheid en vertrouwen op God (Heb 12:2; Psalm 121:1-4). Wandelen met God vereist voortdurende afhankelijkheid van Hem voor genade en leiding. Een stap zonder Hem leidt tot een onmiddellijke val.

DAGELIJKSE WANDEL VAN DE GELOVIGEN

Gen 5:22,24; 17:1; Efe 4:1, 22-32; Kol 3:8-25; 1 Joh 1:7; 2:3-6; Mat 26:58, 69-74

Onze wandel spreekt van ons karakter. De primaire elementen van een goed karakter zijn goede principes. We zijn ‘kleine Christussen’ en daarom wordt er van ons verwacht dat we wandelen zoals Christus. **“Wie zegt dat hij in hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen, zoals hij gewandeld heeft”** (1 Joh 2:6). Christenen zouden de beste gids van de mens voor Christus moeten zijn. Gezien onze nobele roeping en roeping is er geen aspect van onze levensstijl dat als onbelangrijk kan worden beschouwd. Daarom moeten we kuis en vriendelijk zijn in conversatie (Efe 4:29), fatsoenlijk en bescheiden in kleding (1 Petrus 3:3-4; 1 Tim 2:9), gedisciplineerd in smaak en in gebruik van tijd (1 Kor 2:29). 9:24-27; Efe 5:16), eerlijk en oprecht in zaken en opofferend in liefde (Rom 12:9-18). In onze interpersoonlijke relaties moeten we vrede met alle mensen nastreven (Heb 12:14), elkaar vergeven (Efe 4:32; Mar 11:25,26), barmhartigheid en mededogen tonen (Kol 3:12). We moeten gescheiden zijn van de wereld (Rom 12:2; 1 Joh 2:15-17; Jak 4:4) en onze genegenheid richten op de dingen die boven zijn (Kol 3:2). Ons dagelijks christelijk leven moet gekenmerkt worden door nieuwheid van leven (Rom 6:4; 8:1), vrees voor God (Hand 9:31), geloof (2 Kor 5:7), nederigheid (Micha 6:8; Dan 4:37), liefde (Efe 5:2), gerechtigheid en reinheid (Psalm 15:2; Rom 13:13; Joh 11:9).

VOORDELEN VAN HET WANDELEN MET GOD

Genesis 5:24; 9:1; 12:1-3; Heb 11:5,6; 2 Timotheüs 4:6-8; Openbaring 22:11,12

Als we wandelen om de Heer te behagen, lijdt het geen twijfel dat Hij ons rijkelijk zal zegenen. Wandelen met God brengt een gelovige altijd in een wereld van grote mogelijkheden en bovennatuurlijke zegeningen. Hij kan geen gewone gelovige zijn die een intieme relatie met God heeft. Enkele van de voordelen van wandelen met God zijn:

6. Vriendschap met God en de gegarandeerde goddelijke gunst (Genesis 12:1-3; 2 Kronieken 20:7; Jakobus 2:23).
7. Ongehinderde toegang tot God (Num 12:8; Dt 34:10; Exodus 33:11).
8. Vrijmoedigheid voor God en bescherming tegen het kwaad (Heb 4:16; Jesaja 43:2).
9. Goddelijke leiding en gezelschap (Genesis 28:15; Heb 13:5).
10. Vruchtbaarheid en positieve geestelijke invloed op onze familie en directe gemeenschap (2 Kronieken 29:17,18,26-28; Handelingen 13:36).
11. Nut in Gods dienst en geestelijke kracht (2 Tim 2:21-22; Exodus 34:30).
12. Vervuld leven op aarde en eindeloze gelukzaligheid in de eeuwigheid (Genesis 5:22-24; 2 Tim 4:7,8; Johannes 3:36).

DEEL DRIE: FOCUS

STUDIE 25: PRINCIPES VAN CHRISTELIJK DISCIPELSCHAP

Lukas 9:23-26, 57-62

Een discipel is een vurige en trouwe volgeling van iemand. Discipelschap suggereert een hechte relatie tussen de leider en de volger, overeenstemming (Amos 3:3), een duidelijke taak om uit te voeren en een openlijke identificatie met de zaak van de meester. Een discipel van Christus zijn is uniek in zijn roeping (Mattheüs 4:19), opdracht (Mattheüs 10:1-4), doel (Mattheüs 28:19,20) en de consequentie van de opdracht. Een discipel van Christus zijn is daarom een groot en zeldzaam voorrecht.

BETEKENIS VAN CHRISTELIJK DISCIPELSCHAP

Lukas 9:23-26; Mat 4:19; 8:9; Mal 1:6; Joh 13:13-16.

Een discipel wordt op verschillende manieren aangesproken in de Schrift, die de betekenis van discipelschap uitlegt. Enkele van deze benamingen zijn:

1. Een volgeling (Mat 8:23; 1 Pet 2:21-23). Hij is een volgeling van Jezus Christus. Hij volgt de voetsporen van de Meester op de voet, consequent en voortdurend.
2. Een dienaar (Johannes 13:16). Hij staat in dienst van Christus en is altijd beschikbaar. Zijn zorg is het werk van de Heer; zijn doel is om de Meester altijd tevreden te stellen.
3. Een rentmeester (1 Kor 4:2). Hij is een rentmeester van genade en geestelijke rijkdommen. Hij beheert deze hemelse bronnen om de winst voor de Meester te maximaliseren. Hij erkent het eigendomsrecht van Christus op alles wat hij is, heeft en kan zijn.
4. Een student (Mattheüs 11:29). Hij is een levenslange student aan de universiteit van Christus. Hij is leergierig en nieuwsgierig. Om Christus te prediken, moeten we eerst van Hem leren.
5. Een ambassadeur (2 Korintiërs 5:20). Van hem wordt verwacht dat hij overal Christus vertegenwoordigt en eert. Zijn primaire trouw is aan Christus.

PRINCIPES VAN CHRISTELIJK DISCIPELSCHAP

Lukas 9:23-26, 57-62; 1 Korintiërs 9:24-27; 2 Timotheüs 2:3-5; Johannes 2:5

Er zijn principes, regels, richtlijnen, waaraan we ons strikt moeten houden om ware discipelen van Christus te zijn en te blijven.

1. **BESLISSING.** Een discipel is een vastberaden volgeling. Er moet een definitieve beslissing zijn om alles op te geven of te verzaken en Christus te volgen (Mattheüs 4:18-22; Lukas 14:25-33). Gelovigen die zich aan andere dingen

hechten (geld, ambitie, zichzelf, ouders, de wereld, enz.) kunnen geen ware discipel van Christus zijn.

2. **NAVOLGING** (Johannes 13:13-16; Hebr 12:2). Jezus is ons perfecte voorbeeld (model) om in alle dingen na te volgen. Het doel van een discipel zou moeten zijn om meer van Zijn Meester in hem te laten reproduceren.
3. **ZELFVERLOOFING** (Mattheüs 16:24). Discipelschap is een oproep tot zelfverloochening. Er zijn pijnen en een kruis te dragen op het pad van plicht. Een leven van gemak of genotzucht is onverenigbaar met christelijk discipelschap (2 Tim 2:3,4; 1 Tim 5:6). De oproep tot discipelschap is een oproep om de ruige route van Golgotha te bewandelen.
4. **TOEWIJDING** (Rom 12:1-2; 2 Kor 12:15). Toewijding is het kenmerk van christelijk discipelschap. Leeglopers, bemoeizuchtige mensen en luie mensen kunnen geen discipel zijn. Christelijk discipelschap impliceert actieve dienstbaarheid en onvermoeibare arbeid.
5. **NIEUWSGIERIGHEID** (Mattheüs 13:10,36; Lukas 11:1) Van discipelen wordt verwacht dat ze enthousiast zijn en graag meer willen weten over hun Meester. Dit zal je motiveren om de Bijbel ijverig te bestuderen. Gebrekkige kennis van de Meester en Zijn zaak maakt iemand slecht toegerust om Zijn zaak te verdedigen en vooruit te helpen.
6. **PRODUCTIVITEIT** (Johannes 15:16). Vruchtbaarheid is een bewijs van toewijding aan de zaak van onze Meester. Een discipel kan het zich niet veroorloven onvruchtbaar te zijn.
7. **LOYALITEIT** (Han 4:19,20; 26:19; 1 Kor 4:2). Loyaliteit of trouw aan de Meester is een eerste deugd van een ware discipel. Trouw sluit ogendienst, onoprechtheid, verkapte rebellie en persoonlijke afwijzing van de Meester uit.
8. **UITHOUDINGSVERMOGEN** (Luk 9:58,62; 1 Kor 9:24-27). Zonder volharding kunnen we Christus niet tot het einde toe volgen. Als goede soldaten van Christus moeten we hardheid verdragen.

STUDIE 26: EEN EVENWICHTIGE CHRISTELIJKE DISCIPEL

Romeinen 12:11

Een christelijke discipel moet evenwichtig zijn op alle gebieden van het leven – seculier, persoonlijk en spiritueel – om het beste te zijn voor de Meester. Het is echter gebruikelijk dat veel christenen verre van de besten zijn. Overmatige betrokkenheid bij het seculiere leven heeft veel gelovigen tot een spirituele middelmaat gemaakt. Overmatige concentratie op ‘eigen leven’ leidt vaak tot ongevoeligheid voor de behoeften van anderen, terwijl een ‘heiliger-dan-gij’-houding een effectief getuigenis van het evangelie in de weg staat. Wie is dan een evenwichtige christelijke discipel? Hij is een discipel wiens seculiere leven voorbeeldig

is, het persoonlijke leven goed geordend is en het spirituele leven wordt gekenmerkt door een dure toewijding aan God.

SECULAIR LEVEN

Rom 12:11; Spreuken 9:10; 6:6-11; 2 Thes 3:6-12; Joh 14:30; Hand 24:16

Het seculiere of openbare leven van een christelijke discipel moet voorbeeldig zijn. Diligence is zijn parool in roeping. Zijn leven is uniek op de werkplek (Mat 5:13,14). Als christelijke discipelen moeten we onvruchtbare werken van duisternis aan de kaak stellen en nooit deel hebben aan de zonde van andere mensen (1 Tim 5:22). Ogendienst, bedrog, liegen, luiheid, stelen, corrupte praktijken en ontrouw mogen van geen enkele christelijke discipel genoemd worden. Luiheid is een smet op onze koninklijke naam als kinderen van God. Seculiere ambitie moet te allen tijde ondergeschikt zijn aan ons spirituele doel. Kortom, in ons seculiere leven moeten we ijverig, onnavolgbaar, oprecht, interactief, doelgericht, liefdevol en enthousiast zijn.

PRIVÉLEVEN

Rom 12:11; Lukas 12:15; Psalm 45:13; 1 Tim 6:6-11; 1 Kor 9:27; Joh 14:30; 1 Sam 12:3-5

Ons persoonlijke leven moet goed geordend, gedisciplineerd, doelgericht en gericht zijn. Het innerlijke leven van een christelijke discipel mag nooit gebrek hebben aan zuiverheid, kuisheid, geestelijke vurigheid, frisheid, goddelijke tevredenheid en morele integriteit. Echte spirituele rijkdom is een puur innerlijk leven. Er kan geen geluk zijn zonder heiligheid. Bescheidenheid is de norm in smaak, kleding en materiële verwerving voor een christelijke discipel (Fil 4:5). De geest, spraak, manieren, smaak en intellect moeten worden ontwikkeld (Spr 4:23). Omdat we zo sterk zijn als de staat van ons innerlijke leven, moeten we er nauwgezet voor zorgen en het koesteren. Als je je innerlijke leven verwaarloost, gaat je hele wezen achteruit (Hooglied 1:6). Een werelds stempel op het privéleven van een christelijke discipel staat altijd een effectief getuigenis van Christus in de weg.

SPIRITUEEL LEVEN

Rom 12:11; Efe 6:7,8; Fil 2:21; Markus 1:35; Hand 21:11-14; Mat 25:19-23

Het spirituele leven van een discipel moet een levend testament zijn van kostbare toewijding aan Jezus. Actieve vrijwillige dienst aan God is een genot voor een ware discipel. Het dienende leven moet worden ondersteund door een overeenkomstig niveau van spiritualiteit, anders zal de onvruchtbaarheid toeslaan. Gebed en ijverige studie van de Bijbel zijn onontbeerlijk voor geestelijk onderhoud en groei van discipelen. Totale en voortdurende afhankelijkheid van God is

ook essentieel (2 Kor 3:5). Je kunt grote dingen voor God doen als je als discipel evenwichtig bent. **“Niet lui in zaken; vurig van geest; de Heer dienen”**.

STUDIE 27: DAGELIJKSE KRUISDRAGING

Lukas 9:23-26; Galaten 6:14-17; Romeinen 15:3

De roeping van Christus omvat het dagelijks kruisdragen en Hem volgen met ware trouw. De vroege kerk erkende dit; daarom brachten ze echte discipelen voort. De Schriften bevelen nog steeds duidelijk elke goede soldaat van Christus aan om vrijwillig het kruis te dragen (een symbool van toewijding aan Christus), het juk te dragen (een symbool van discipelschap) en zijn handen aan de ploeg te leggen (een symbool van dienstbaarheid).

OVERGAVE EN GEBROKENHEID VAN DE GELOVIGE

Mat 16:24-26; Rom 6:5-11; Gal 2:20; Fil 2:5-8; 2 Kor 4:7-12; Psalm 51:17; 34:18; Jes 66:2

De mate van overgave bij de verlossing is beperkt tot de waardering of het begrip van het kruis door de boeteling. De gelovige wordt daarna opgeroepen tot een hoger en dieper leven van absolute overgave. Dit is onvoorwaardelijke, volledige en vrijwillige overgave van onze rechten, privileges en positie. Het is de kruisiging van onszelf zonder terugslag of spijt. In Zijn omgang met ons laat God gebeurtenissen toe om de omvang van onze overgave te bewijzen. Dat kan zijn wanneer we verkeerd worden voorgesteld, verkeerd begrepen, ten onrechte beschuldigd of vervolgd. Onze houding en reactie op zulke momenten weerspiegelt de mate van onze overgave. Als we terugdeinzen voor het dragen van het kruis, de schande en het lijden vermijden, en terugvallen in zelfverdediging of zelfmedelijden, dan zijn onze overgave en identiteit met Christus beperkt, ook al zingen we misschien vaak “Ik geef me helemaal over”.

HET GEDISCIPLINEERDE EN DOOR DE GEEST BEHEERSTE LEVEN

Lukas 9:23; Gal 5:22-24; 6:14,17; 1 Kor 9:24-27; Fil 4:12,13; 2 Tim 2:3-5; Rom 13:14

Bijbelse discipline is anders dan een opgelegde externe controle. Het is eerder een innerlijke, zelf opgelegde beheersing van eetlust, verlangens en het hele lichaam door de hulp van de Heilige Geest. De meeste verleidingen richten zich tot het lichaam. Daarom moeten we het onder controle brengen, opdat het zich niet meester maakt van de geest. Een door de Geest beheerst leven zal ons helpen in geestelijke oorlogvoering en christelijk leven. Dit komt tot uiting in: (i) Regelmatige en consequente stille tijd en gezinsdevotie. (ii) Controle over onze eetlust. (iii) Controle over de slaapgewoonte. (iv) Verstandige besteding van tijd en

geld. (v) Bescheidenheid in smaak en mode. (vi) Luisteren naar en gehoorzamen van de Heer. (vii) Genadige houding tegenover vervolging, beproeving en teleurstelling. (viii) Weigering om onze inzet in Gods dienst op te geven wanneer het moeilijk wordt (Psalm 15:4; 2 Tim 2:3,4; 1 Kor 7:30,31; Lukas 9:62; Heb 10:38; 12:4,5).

DEELHEBBEN AAN CHRISTUS OFFER EN KRUISIGING

2 Sam 24:24; Jesaja 58:10; Joh 12:24; Rom 15:1-3; 1 Kor 15:30-32; Gal 5:24; Efe 5:2,3; 1 Petrus 2:21-24

Naast de vreugde van vergeving, blijvende vrede en zekerheid van eeuwig leven, verwacht Christus ook dat de discipel zijn voorbeeld van opoffering volgt, waardoor de zegen van de verlossing naar anderen zal vloeien. Christus deed vrijwillig afstand van zijn comfort, heerlijkheid en positie, en nam de gedaante van een dienaar aan. Op dezelfde manier houdt kruisdragen in dat wij ons comfort, gemak, tijd, middelen, fortuin, privileges, positie en wereldse prestaties opofferen om, net als Mozes, te kiezen voor lijden met het volk van God, ons te vereenzelvigen met het lijden van Christus en ons neer te buigen voor mensen van lage stand. De gekruisigde gelovige leeft niet langer om zichzelf te behagen, maar om te gaan op het bevel van Christus. Wie zichzelf niet kruisigt, zal merken dat Christus in zijn leven door zichzelf wordt gekruisigd. En wie het kruis vermijdt, riskeert Gods ongenoegen..

STUDIE 28: GODS EIGENDOMSRECHT VAN DE GELOVIGE

Psalm 24:1; Ezechiël 18:4; 1 Korintiërs 6:19,20

Door de schepping bezit God de aarde en haar volheid (mens, dier, plant enz.). Door Zijn verlossingswerk bezit Hij de gelovige. God heeft het eigendomsrecht op ons leven, onze tijd, ons talent en ons bezit. Niets is zo'n praktische test voor onze liefde voor Christus of anderen als onze houding tegenover Gods aanspraken op ons leven en ons bezit. Onze liefde voor God is twijfelachtig als we iets voor Hem achterhouden. God bezit ons en wij worden geacht Zijn gewillige onderdanen te zijn.

BIJBELSE FEITEN OVER GODDELIJK EIGENDOMSRECHT

Psalm 24:1; Eze 18:4; 1 Kor 6:19,20; Deut 10:14; Psalm 50:10-12; Hag 2:8; Isa 43:7,21; Hand 17:28

De aarde, de volheid daarvan en de mensen daarop behoren God door schepping toe. Ook zijn wij als gelovigen in Christus niet van onszelf: ons lichaam, onze ziel, onze bezittingen zijn niet van ons. Wie weigert zich door Jezus Christus aan God te geven, berooft God van wat Hem toekomt. Wij zijn geschapen om in een

godelijk plan te passen. Ons leven en onze talenten zijn Gods geschenk. Gerechtigheid eist de toewijding van jezelf aan je Heer. Nemen wat God toebehoort is heiligschennis. Onze verlossing is zelfs een grotere bron van verplichting aan God dan schepping of behoud. Wij zijn geestelijke schuldenaren aan God. Wat wij hebben is door de Heer gegeven (1 Korintiërs 4:7; Romeinen 1:14). Als je je eigen wil zijn, moet je afstand doen van je Verlosser en sterven als zondaar. Gods aanspraken op ons komen in alles op de eerste plaats.

IMPLICATIES VAN GODDELIJK EIGENDOMSRECHT

1 Kor 6:19,20; Rom 14:8; Lukas 12:42-48; 16:1,2; Jer 18:1-6

Christenen zijn rentmeesters van het leven (Lukas 12:20), de genade (1 Petrus 4:10) en het evangelie (1 Kor 9:17; Gal 2:7). Wij mogen ons leven niet verspillen in ledigheid, vermaak, dienst aan onszelf of aan een andere meester of speculatie. Goddelijk eigendomsrecht impliceert:

1. Wij zijn van God. Daarom moeten wij ons helemaal wijden aan Gods dienst.
2. Wij zijn altijd van God. De prijs die eenmaal betaald is, is voor altijd van Hem. Daarom moeten we altijd beschikbaar zijn voor Zijn dienst.
3. Wij mogen ons leven en onze middelen niet naar eigen goeddunken gebruiken; wij moeten altijd het belang van de Eigenaar nagaan alvorens de middelen op onze beschikking te investeren.
4. Wij zijn rentmeesters; wij moeten verstandig gebruik maken van onze huidige mogelijkheden.
5. Gods belang moet het onze zijn. Wij moeten wat ons is toevertrouwd voor Hem gebruiken en ons hartstochtelijk overgeven aan God en zijn dienst.
6. Trouw is nodig in het gebruik van ons leven, talenten en schatten (1 Ko 4:2).
7. Er is een goddelijke afrekening (Romeinen 14:12). Je zult rekenschap afleggen voor God. Iedereen is tegenover God verantwoordelijk voor wat hij met zijn leven en middelen doet.

BESLUIT VAN WARE RENTMEESTERS

Fil 1:20,21; Jer 26:14; 1 Kor 15:10; 10:31; 2 Kor 12:15; Jesaja 6:8

Als rentmeesters van leven en genade moeten we trouw, onderdanig en beschikbaar zijn voor Gods dienst. Geen offer zou te groot moeten zijn om aan onze God te brengen. We moeten God in ons lichaam verheerlijken door kuisheid, matigheid, vlijt, zelfverloochening, geduld en reinheid. We moeten God in onze geest verheerlijken door heiligheid, geloof, ijver, liefde, nederigheid en gebed. Als echte rentmeesters wordt van ons verwacht dat we iets doen voor onze Meester. We moeten ons wonderbaarlijk besteden aan Gods werk. Het juiste gebruik van Gods tijd, talenten en geld is een indicatie van trouw in rentmeesterschap. Waar

gaat je tijd heen? Waar leef je voor? Is er iets dat u achterhoudt voor Gods dienst?

STUDIE 29: TIENDEN EN OFFERS

De tiende is de eerste opbrengst van al onze inkomsten. Het is een tiende van ons inkomen of winst. Alles daarboven is een offer. De tiende is niet zomaar een tiende, het is de eerste tiende; je geeft het vóór alles! God is niet geïnteresseerd in onze restjes en gierige fooien; Hij is een groot God en Zijn naam is gevreesd onder de heidenen (Maleachi 1:6-14). Onze aardse overheid wacht niet om de burgerlijke belasting van restjes in te houden; die wordt 'aan de bron' ingehouden. Waarom zou je God dan minder behandelen dan een aardse overheid? (Maleachi 1:6-8). Het principe van tiende en offerande is tijdloos. Vandaag is het onze plicht en redelijke dienst om tienden en offers aan de Heer te geven.

BIJBELS ONDERWIJS EN GODS WIJDING

Genesis 14:18-20; 28:20-22; Levi 27:30-32; Numeri 18:21; Deut 12:6; 14:28; 26:12-16; Maleachi 3:8-10; Mattheüs 23:23; Lucas 11:42; 18:12-16

Tiende is een Bijbelse praktijk die vóór de Wet begon, door de Wet werd ingesteld en afgedwongen, en in het Nieuwe Testament werd bekrachtigd en bevestigd. Abraham tiende. Hij had geen goddelijke traditie om te volgen, maar hij wist intuïtief dat tiende belangrijk en juist was. Jakob beloofde een tiende van Gods toekomstige voorziening voor hem. De belofte was zijn spontane antwoord op Gods liefde en zorg (Gen 14:18-20; 28:20-22). God stelde tiende vast in de Wet als Zijn principe voor de hele mensheid, niet als een persoonlijke voorkeur van Abraham en Jakob. De tiende is heilig: het behoort God toe (Lev 27:30-32). Het achterhouden ervan is diefstal (Mal 3:8). Christus bevestigde de noodzaak van de tiende en berispte tegelijkertijd het niet naleven van Gods woord op andere gebieden (Mat 23:23; Lukas 11:42; 18:12-16). Wij leven naar de totale openbaring van de Schriften. De tiende is een materieel getuigenis van onze geestelijke betrokkenheid. Het is ons getuigenis dat God eigenaar is van ons en van alles wat wij bezitten (Handelingen 17:28; Psalm 100:3; 95:7; Jer 23:1-4).

BIJBELSE TEST VAN GODDELIJKE GEHOORZAAMHEID

Johannes 14:15; 15:10; 2:5; Mattheüs 7:24-27; 12:50; 23:23; Lucas 11:28,42; 6:46-49; Maleachi 3:8-12; Spreuken 3:9,10

Het is niet voldoende om geestelijk accent te geven aan het bijbelonderwijs; gehoorzaamheid is het bewijs van liefde (Johannes 14:15; 15:10; 2:5). Doen is wat de dwazen van de wijzen, de lanterfantten van de ernst scheidt (Mattheüs 7:24-27; Lucas 11:28; 6:46-49). Wij tienden in gehoorzaamheid aan Gods woord

(Maleachi 3:8-12; Levi 27:30-32). We mogen ons niet schuldig maken aan het verschuilen achter 'de zwaardere zaken van de wet' terwijl we Gods gebod om te tienden negeren (Mattheüs 23:23; Lucas 11:42). **"Breng al de tienden in het schathuis"** moet niet worden besproken, maar gehoorzaamd.

WELVAART DOOR GEVEN

Lukas 6:38; 2 Kor 9:6,7; Maleachi 3:10,11; 1 Kon 17:14-16; Joël 2:23-29

Geven is het geheim van welvaart. Wat wij aan God geven, vermenigvuldigt Hij; wat we voor onszelf houden krimpt. God geeft waar Hij een open hand vindt. Egoïsme en ontrouw in het geven van tienden zal je beroven van zegeningen. God zal de vensters van de hemel openen en ons overstromende zegeningen uitstorten als we onze tienden geven. Onze zegen zal voor anderen duidelijk zijn. Sommigen zien hun tiende als een schuld die ze verschuldigd zijn en zien God als een leermeester, een strenge incassobureau die klaar staat om de opstandigen te disciplineren. Dit is niet zo. Integendeel, onze tiende is een gezaaid zaad, dat God vermenigvuldigt. Het is Gods uitnodiging tot overvloed. Het is het Bijbelse spoor naar genadige overvloed. Geef het daarom gewillig, opgewekt, vol verwachting, consequent en trouw.

STUDIE 30: PERSOONLIJKE EVANGELISATIE

Handelingen 8:26-39

Persoonlijke evangelisatie is Gods opdracht aan iedere gelovige. Het houdt in dat het reddende evangelie of het goede nieuws van Gods genadige voorziening voor de redding van de mens persoonlijk aan iemand wordt gebracht. Als dit effectief gebeurt, is het de krachtigste methode om zielen te winnen. De focus is niet alleen om een relatie met iemand op te bouwen, maar om het evangelie te prediken om hem tot echte verlossing te brengen.

VEREISTEN VAN EEN ZIELENWINNER

2 Timotheüs 2:6,15; Romeinen 10:15; 1 Korintiërs 15:15; Efeziërs 6:17; Handelingen 17:16; 6:8-10; Spreuken 11:30; Prediker 10:10

Een zielenwinner heeft bepaalde kwaliteiten nodig. Ten eerste moet hij wedergeboren zijn. Iemand moet de kracht van het evangelie ervaren voordat hij er effectief van kan getuigen. Ten tweede heeft hij passie nodig. Dit is gedreven genegenheid voor de redding van zondaars. Zonder passie of last zal de prediking droog en saai zijn. Ten derde moet hij vervuld zijn met de Heilige Geest. Alleen dan kan hij geleid worden door de Heilige Geest en zullen zijn woorden de harten van de mensen raken. Ten vierde, hij moet studeren om de Bijbel te kennen en in staat zijn de bezwaren van zondaars intelligent te beantwoorden. Vijf, wijsheid

is essentieel. Om te weten wat hij op een bepaald moment moet zeggen, is goddelijke wijsheid nodig. **“Hij die zielen wint is wijs.”** Ten zesde moet hij biddend zijn. Prediken wordt krachtig als het voortkomt uit vele gebeden. En zeven, er moet een duidelijk doel en standvastigheid zijn in de presentatie van het evangelie, ongeacht de reactie van de zondaars.

DE BOODSCHAP VAN DE ZIELENWINNER

Handelingen 8:35; 1 Korintiërs 9:26; Johannes 8:34; 1 Johannes 3:8; Romeinen 3:23; 6:23; 10:9-13; Johannes 3:16; Handelingen 17:30; 16:30,31

De boodschap van het evangelie is heel duidelijk: wij moeten Christus prediken. De universaliteit en zondigheid van de zonde moet worden benadrukt. De mens is van nature verdorven en verloren: hij kan God niet behagen in zijn gevallen staat. Ten tweede is Gods oordeel zeker voor elke zondaar. Zijn toorn verteert als vuur. Het is vreselijk om onder de toorn van de levende God te vallen. Om aan dit oordeel te ontkomen is er de noodzaak van berouw en geloof in Jezus Christus. Geen mens kan gerechtvaardigd worden zonder oprecht berouw over de zonde en de uitoefening van het reddend geloof in de Heer Jezus Christus. Ook moet worden benadrukt dat Jezus Christus de enige aangewezen weg tot verlossing is (Johannes 14:6) en dat geen mens macht heeft tot zelfvernieuwing. De zekerheid van vergeving en de redding door Christus moet ook worden benadrukt voor iedere zondaar die zich oprecht van zijn zonde bekeert en in de Heer Jezus Christus gelooft. Redding is verzekerd voor wie zich van zijn of haar zonden wil afkeren en zich tot Christus wil bekeren.

WIJSHEID IN HET WINNEN VAN ZIELEN

Hand 8:26-35; Spreuken 11:30; Johannes 1:40-46; 4:5-25; 1 Korintiërs 9:19-23

Het winnen van een ziel vereist vaardigheid en wijsheid. De zielenwinner moet heel duidelijk zijn in zijn doel, namelijk de zondaar voor Christus te winnen. Het gaat er niet om een interessante preek te maken, de mening van de zondaar over kerk of kerkgenootschap te veranderen of hem uit te nodigen naar de kerk. De eerste stap is contact leggen met de zondaar. Dit kan zijn door een speciale leiding van de Heilige Geest (Hand 8:26,29), door een bewuste beslissing (Hand 8:5), door een opmerking of vraag van een zoeker (Hand 16:30,31), door een toevallige samenkomst (Handelingen 17:17; Joh 4:5-7), of door de huis-aan-huis benadering (Hand 20:20,21). Het is altijd raadzaam om aan één persoon tegelijk te preken. Als je het contact tot stand hebt gebracht, moet je proberen de geestelijke toestand van de zondaar te kennen. Is hij ontwaakt, gelovig of verhard? Dit zal helpen bij het bepalen van de beste manier om de boodschap te presenteren. Predik vervolgens de evangelieboodschap. Je moet het gesprek leiden (Hand 8:30-35; Joh 4:1-26) en de zondaar laten reageren. Je moet echter

irrelevante omwegen vermijden. Beantwoord vragen zorgvuldig en wijs niet-es-sentiële zaken af. Wees standvastig, duidelijk en vriendelijk. Er moet scherp-te zijn en een aanhoudende, doelgerichte drang naar een definitieve positieve be-slissing (Hand 2:37-40; 3:19; 17:30,31).

STUDIE 31: EFFECTIEVE COMMUNICATIE VAN HET EVANGELIE

Het evangelie moet effectief worden gepredikt om een positief resultaat te be-reiken. Een verkeerde benadering van zondaars of slechte communicatie zal waarschijnlijk tot mislukking leiden. Als spirituele verkoper moet je wijs en leven-dig zijn. Je moet bekend zijn met de boodschap, enthousiast en ijverig zijn in het delen ervan, en recht door zee in de presentatie ervan. Filippus de evangelist illustreerde dit door het evangelie aan de religieuze maar verwarde Ethiopische eunuch te presenteren (Handelingen 8:26-38).

HET INNEMEND BENADEREN VAN ZONDAARS

Mat 10:16; Hand 8:30; Joh 8:10,11; 9:35; 4:7-26; 1 Kor 9:20-23

Uw eerste contact met een zondaar is bepalend voor zijn/haar reactie. Een saaie en schuchtere benadering kan onmiddellijke afwijzing uitlokken. Bovendien stelt het de zondaar in staat de boodschap te overheersen. Een onbeleefde of veroor-delende benadering leidt vaak tot ruzie en hardheid van hart. Je moet ook een representatief uiterlijk hebben en enthousiast zijn. Nadat je contact hebt ge-maakt met de zondaar, moet je de boodschap introduceren. Methoden om het evangelie te introduceren zijn onder andere: (i) Specifieke vragen stellen over de visie van de zondaar op het christelijk geloof, godsdienst, enz. (ii) Illustratie van wereldproblemen, dagelijkse activiteiten, actueel nieuws in het land of stad, of huidige betrokkenheid van de persoon (Joh 4:7-14; Hand 17:22-31). (iii) Recht-streekse presentatie van het evangelie (Joh 3:3; 8:10-11; Mat 11:28-30). (iv) Be-diening van het onmiddellijke probleem van de zondaar - bidden voor de zieken, hulp (Mat 10:7,8). (v) Uiteenzetting van de Schrift over redding door Jezus Chris-tus (Hand 2:14-36; 8:32-35). Deze benadering is relevant voor zondaars die ver-trouwd zijn met de Bijbel, bijvoorbeeld kerkgangers en valse belijders. (vi) Per-soonlijk getuigenis (Hand 22:6-15; 26:4-19).

EFFECTIEVE COMMUNICATIE VAN HET EVANGELIE

Handelingen 8:35; 26:27; Romeinen 3:23; 6:23; 10:9-13; Johannes 3:16

De boodschap van het evangelie is eenvoudig te begrijpen als ze doeltreffend wordt overgebracht. Het draait in wezen om de liefde van God voor de zondige mens, die werd aangetoond door Zijn eniggeboren Zoon te geven om voor onze

zonden te sterven. Door Christus is er verzoening met God en eeuwig leven. Elementen van effectieve evangeliecommunicatie zijn:

1. Eenvoud (Hand 3:19; Rom 10:9-13; Joh 3:16). Dit is vereist in taal, presentatie en illustratie. Vertel het verhaal eenvoudig als aan een klein kind.
2. Duidelijkheid (Han 3:19; 8:35; Efeziërs 2:8,9). Wees duidelijk in uw boodschap: Zonde is universeel en leidt tot verdoemenis. De gevallen mens is hulpeloos. God heeft redding voorzien door Jezus. Redding is uit genade door geloof in Christus. Berouw en geloof zijn noodzakelijk voor redding.
3. Consistentie (Hand 2:36; 3:19,20; 4:10-12). Het evangelie is hetzelfde oude verhaal. Herhaal en benadruk “deze zelfde Jezus” die bereid is te redden. Of zondaars onze boodschap aanvaarden of verwerpen, we moeten ze blijven prediken (Hand 5:42).
4. Afhankelijkheid van de leiding van de Heilige Geest (Hand 8:29, 30).
5. Feedback (Hand 2:37; 8:30-31). Laat zondaars reageren op uw boodschap. Wees een goede luisteraar.
6. Positieve instelling (Handelingen 5:41,42). Wees niet ontmoedigd. Wees positief en verwachtingsvol.

ZONDAARS TOT EEN BESLUIT BRENGEN

Spreuken 11:30; Handelingen 8:35-37; 2:37-38; 16:30-31; Prediker 11:1,4-6; Psalm 126:5,6; 1 Korintiërs 3:6; Johannes 4:10-28,39; Efeziërs 2:8,9

Het doel van zielenwerving is zondaars te leiden tot een definitieve beslissing voor Christus; daarom moet je hier bewust en biddend naar streven in je presentatie van het evangelie. Maar we moeten de zondaar geen beslissing opleggen; het moet vrijwillig zijn. Wees eenvoudig en duidelijk over wat de zondaar moet doen om gered te worden en wat het betekent als iemand voor Christus kiest. Je moet ook geduld hebben met de zondaar totdat het gewenste resultaat is bereikt: oprechte bekering.

STUDIE 32: KRACHT VOOR DIENSTVERLENING

Handelingen 1:8; 2:1-4

Gods werk is groot en groots: we kunnen het niet effectief doen met menselijke kracht. Het houdt in dat de door Satan gedomineerde wereld tot Christus wordt gebracht; het vereist Gods kracht. Zowel zwakke als sterke gelovigen hebben het nodig. Geen wonder dat Jezus Zijn discipelen macht en autoriteit gaf over Satan en boze geesten in hun evangelisatiewerk. Na Zijn hemelvaart ontvingen zij de kracht van de Heilige Geest voor de Grote Opdracht. Dezelfde kracht is voor ons beschikbaar door de doop in de Geest.

DE GROTE TAK

Mattheüs 10:1,5-7; 9:36-37; Nehemia 4:19; 2 Korintiërs 2:16; 1 Thess. 2:18

Gods dienst gaat over onsterfelijke zielen; dit houdt in dat we het ijverig moeten doen. Het is een geestelijk werk, dat vaak tegenstand ondervindt. Het is een grote taak omdat het de totale mens betreft (lichaam, ziel en geest). Het houdt in: prediking van het evangelie (2 Tim 4:2), strijd voor het geloof (Judas 3), goed doen aan hen die in het huisgezin van het geloof zijn en aan hen die daarbuiten zijn (Gal 6:9,10; 1 Petrus 3:11), worstelen tegen machten en overheden en geestelijke boosheden in hoge kringen (Efeziërs 6:12,13), en opbouw van het lichaam van Christus (Efeziërs 4:11-13). Gezien deze verschillende taken moeten wij net als de apostel Paulus uitroepen: **“Wie is tot deze dingen voldoende?”**

DE NOODZAAK VAN DE KRACHT VAN DE HEILIGE GEEST

Mattheüs 10:1,16; 1 Korintiërs 2:4-5,9; Hand 1:8; 6:8-10; 13:8-12; Lucas 10:19

Menselijke kracht, wijsheid, intellect en middelen zijn ontoereikend om Gods werk tot een goed einde te brengen. Bovendien vereisen de eisen van de dienst en de tegenstand die zij oproept, geestelijke kracht. Hoe kunnen wij zonder bovennatuurlijke kracht mensen verlossen van de slavernij van zonde en Satan? Wij hebben de kracht van de Heilige Geest nodig: (i) om een gunstig geestelijk klimaat te scheppen voor de prediking van het evangelie (Hand 13:8-12). (ii) Om totale bevrijding te bedienen aan de totale mens (Mat 10:1; Lucas 4:18). (iii) Om grote daden voor God te verrichten en te slagen in de christelijke bediening. (iv) Om vrijmoedig en effectief te zijn in evangelisatie. (v) Om macht te hebben bij God en te zegevieren over de machten der duisternis. (vi) Voor een levendig en vruchtbaar geestelijk leven. (vii) Om de onfeilbare en onveranderlijke kracht van Jezus Christus te bewijzen in onze ongelovige wereld (Rom 8:19).

DE WEG NAAR MACHT

Mat 10:1; Hand 1:8; Gen 32:24-28; Marcus 11:23,24; 16:15-18; Joël 2:28-30

Het zoeken naar macht is normaal, maar mensen zoeken het op verschillende manieren. Sommigen sluiten zich aan bij het occulte, terwijl anderen al hun spaargeld uitgeven om macht te verwerven. Jezus is de ware krachtbron. Gelovigen hoeven niet elders te zoeken. De voorwaarden voor de doop met de Heilige Geest omvatten: (i) Verwantschap met Christus (Mat 10:1; Joh 3:3). (ii) Zuiverheid (2 Tim 2:19-21; 1 Pet 1:15,16). (iii) Volhardend en zegeverend gebed (Luk 18:1; Mat 17:21). (iv) Toewijding (Rom 12:1,2; Luk 2:8,9). (v) Geloof (Mar 9:23; Jak 1:6-8). (vi) Nederigheid (Fil 2:5-8) en (vii) eenheid (Efeziërs 4:2,3; Hand 1:14; 2:1). Heilige Geestkracht is de belofte van de Vader en Hij is getrouw om Zijn kracht over je uit te storten als je aan de hierboven genoemde noodzakelijke

voorwaarden voldoet. Wat belemmert je dan om gedoopt te worden met de Heilige Geest?

STUDIE 33: IJVERIG STRIJDEN VOOR HET GELOOF

Judas 1:3

Hier is een gebod dat elke volgeling van Christus moet gehoorzamen. ‘Het geloof’ is hier wijd, groot, breed en uitgebreid: het is de optelsom van alles wat we geloven. Het is hetzelfde als de hele raad van God, het hele evangelie, de volledige openbaring van God. We zijn tot het geloof geroepen. Terwijl anderen compromissen sluiten en het geloof verlaten, moeten wij ernstig strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd.

DE ROEP DOOR CHRISTUS TOT HET GELOOF

Judas 1,2; 1 Kor 1:9; 1 Timotheüs 6:12; 1 Thes 4:7; Rom 1:7; 1 Petrus 1:14-16

Door Gods genadige verlossing worden wij in Zijn koninkrijk, gemeenschap en geloof gebracht. Niet iedereen die de heilsboodschap hoort, reageert en bekeert zich. **“Velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren”** (Mat 20:16; 22:14). Zij die de uitnodiging aannemen worden **“de geroepenen”** genoemd (Rom 8,28). Gods oproep vereist een persoonlijk antwoord. De Bijbel noemt het een hoge roeping (Fil 3:14), een heilige roeping (2 Tim 1:9) en een hemelse roeping (Heb 3:1). Gelovigen zijn geroepen tot heiligheid (1 Thes 4:7), tot een waardige wandel (Efeziërs 4:1) en tot het eeuwige leven (1 Tim 6:12).

COMPROMIS EN VERACHTING VAN HET GELOOF

2 Korinthiërs 2:17; Handelingen 13:8; 2 Petrus 2:1-3; Jeremia 5:30,31; 1 Timotheüs 4:1,2; 1:19,20; 2 Timotheüs 2:17,18

Dit zijn gevaarlijke tijden waarin sommige eens geredde zielen zich afkeren van de Heer en het geloof; zij bederven nu Gods woord. Eens proefden zij de goedheid van God; nu omhelzen zij de dwaling van Satan. Eens dronken zij van het zuivere water des levens; nu drinken zij het vergif van de valse leer. Zij brengen anderen in verwarring om hen van de Heer af te leiden, waardoor zij **“tweevoud kinderen der hel zijn dan zichzelf”** (Mat 23:15). Zij liegen en bedriegen de onschuldigen en proberen **“de gerechtigheid van de rechtvaardige van hem weg te nemen”** (Jes 5:23). Zij **“noemen het kwade goed en het goede kwaad; stellen duisternis voor licht en licht voor duisternis; stellen bitter voor zoet en zoet voor bitter”** (Jesaja 5:20). Zij hebben hun dienst aan de Heer onttrokken, nu evangeliseren zij voor de duivel (Pro 4:16). Pas op voor hen!

CHRISTENEN DIE STRIJDEN VOOR HET GELOOF

Judas 3; Nehemia 13:23-25; Jeremia 9:2-5; Han 4:18-20; Filippenzen 1:27; 2 Thesalonicenzen 2:2; 2 Timotheüs 1:13,14; Openbaring 2:10

Alle christenen zonder uitzondering wordt bevolen **“ijverig te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd”**. De woorden **“ijverig strijden”** betekenen vechten voor of staan voor iets dat wordt aangevallen en dat de tegenstander wil wegnemen. Wij moeten blijven strijden voor de zuiverheid en het behoud van het geloof tot het einde van ons leven. Wij moeten ernstig strijden, verdedigen en verdedigen om alles te behouden wat God in zijn Woord heeft geopenbaard, welke prijs wij ook moeten betalen of welk offer wij ook moeten brengen. Wij strijden ernstig voor het geloof door:

1. Ons af te scheiden van allen die het geloof compromitteren, zelfs als dat in ons leven volharding of lijden met zich meebrengt (Rom 16:17; Neh 13:28; Spr 14:7).
2. De uitnodiging weigeren van agenten die ons geloof omver willen werpen (Spreuken 4:13-16; 2 Tim 2:17,18).
3. Geen gemeenschap hebben met valse profeten en iedereen die van het geloof is afgeweken (Efeziërs 5:11; 1 Tim 6:3-5).
4. Geen boeken lezen of naar boodschappen luisteren die in strijd zijn met de gezonde leer (2 Joh 9-11; Spr 19:27).
5. De waarheid krachtiger en met meer overtuiging prediken dan de agressieve daders van dwaling en kwaad (2 Tim 4:2-5).
6. Een compromisloos leven leiden dat instabiele gelovigen uitdaagt en overtuigt (Fil 1:27).
7. Het steunen van trouwe voorgangers en leraren die Gods Woord compromisloos onderwijzen (3 Johannes 5-8).

STUDIE 34: SLECHTS ÉÉN LEVEN

Psalm 90:9-10,12; Hebreeënen 9:27

We hebben maar één leven, maar met verschillende mogelijkheden voor vruchtbaarheid of waardeloosheid. We kunnen niet sterven en terugkomen om het leven op aarde opnieuw te beleven. We hebben maar één leven; toch kunnen we er een zoete melodie van eeuwige herinnering van maken. Er is maar één kans in het leven. We hebben er een geleend en we zullen binnenkort worden ontboden om rekenschap af te leggen van ons rentmeesterschap. Hoe we op aarde leven, bepaalt onze eeuwige bestemming. Geen wijs persoon zal ooit met het leven spelen. En alleen wat wij voor Christus doen, zal blijvend zijn.

DE KORTSTONDIGHEID VAN HET LEVEN

Psalm 90:9-10,12; 89:47; Genesis 47:9; 1 Petrus 1:24; 1 Korintiërs 7:29.

Het leven op aarde is kort, maar de herinnering aan een goed besteed leven is eeuwig. Er zijn veel figuurlijke toespelingen op de kortheid van het leven in de Bijbel. Het wordt vergeleken met (i) Een verhaal dat wordt verteld (Psalm 90:9). Terwijl het verhaal nog gaande is, zullen sommige mensen in slaap vallen en aan het einde wordt de rest van de groep een voor een verspreid. (ii) Een schaduw (1 Kronieken 29:15; Job 8:9; 14:2; Psalm 102:11; Prediker 6:12). Een schaduw wordt slechts een tijdje geworpen en kan niet worden vastgehouden of vastgelegd. (iii) Gras (Psalm 90:5,6; 103:15,16; 1 Petrus 1:24). De schoonheid en glorie van de mens duurt maar kort, net als de groenheid van het gras. (iv) Een vliegende shuttle (Job 7:6; 9:25). Zoals een vogel snel door de lucht vliegt en we zijn spoor niet kunnen zien, zo loopt het leven snel ten einde en wordt het snel vergeten. (v) Een nachtwake (Psalm 90:4). (vi) Een weversweb (Jesaja 38:12). Het leven is kwetsbaar. (vii) Een verdwijnende damp (Jakobus 4:14). Het leven op aarde zal spoedig voorbijgaan. Het leven is onzeker: niemand kan het weer voorspellen. Het leven is een mijlpaal naar de eeuwigheid. Het leven op aarde is slechts een handbreedte lang (Psalm 39:5). Het leven is kort. We moeten ons hart op wijsheid richten om ons leven op de beste manier door te brengen. Het leven is kostbaar. Het kan worden besteed om onze voetafdrukken in het zand van de tijd te werpen en een goddelijke erfenis achter te laten voor het nageslacht.

DE BESTE BENUTTING VAN HET LEVEN

Psalm 90:12; Filippenzen 1:21; 3:7,8; Johannes 6:27; 9:4; Lukas 5:27,28; Markus 10:28; 2 Korintiërs 12:15.

Onze korte levensduur is lang genoeg om goed en eervol te leven. Aangezien het een mijlpaal is naar de eeuwigheid, is het beste gebruik ervan de voorbereiding op de eeuwigheid. Het is om het te besteden voor dat wat de tijd overleeft: Christus. We moeten alles achterlaten, Hem volgen en proactief leven voor Zijn zaak. Het is beter te branden voor Christus dan te roesten in het najagen van aardse zaken. Wij moeten aan de hel gebonden zondaars naar de weg der heiligheid leiden en goed doen aan hen die tot het huisgezin van het geloof behoren. De paradox van het leven is dat we moeten verliezen voordat we kunnen winnen. Ons leven moet verloren gaan voor de zaak van Christus voordat we de hemelse prijs kunnen winnen. De slechtste investering van het leven is te leven voor de mondaine dingen: geld, roem, kennis, mode enz. Discipelen van Christus moeten leven voor de verwezenlijking van het hemelse visioen. Er is geen offer te groot voor Christus.

VOORDELEN VAN HET LEVEN VOOR CHRISTUS

Markus 10:29,30; 8:35; Mattheüs 19:21,29; Joh 12:24; Fil 3:8; 2 Timotheüs 4:8

Leven voor Christus is een investering in de eeuwigheid. Er is winst als we ons leven voor Christus verliezen. Verlies van aardse schatten verzekert geestelijke rijkdommen. We zullen Christus zonder twijfel winnen als we ons leven voor Hem besteden. Er zijn zegeningen in de tijd en in de eeuwigheid die iedereen wachten die alles aan Christus geeft: vreugde, vrede, goddelijke gunst, vrijmoedigheid voor God, geestelijke heldendaden, antwoorden op gebeden en eeuwig leven. Hemels burgerschap verzekert ons van eeuwige gelukzaligheid, permanent verblijf in de hemel (Johannes 14:2), een onsterfelijke hoop (Fil 3:20), glorieuze erfenis (1 Petrus 1:4) en ononderbroken gemeenschap met God. Leven voor eigen wil eindigt onvermijdelijk in zelfvernietiging. Leven voor zilver en goud is de kortere weg naar een vroegtijdige dood. Leven voor genoegens en armzalige dingen van de wereld leidt tot verdriet en spijt in de tijd en in de eeuwigheid. Je leven zal binnenkort eindigen. Het is een geleend leven en je zult er snel rekenschap van afleggen. Wat wordt je rekenschap als je vandaag opgeroepen wordt?

STUDIE 35: HET BESTE DAT JE KUNT ZIJN

In ieder mens schuilt een oceaan van onontdekte mogelijkheden. Je kunt het beste zijn wat je voor God zou moeten zijn. Je kunt meer bereiken dan je huidige prestatie. Wat je ook wilt zijn, je kunt het zijn bij de gratie van God als je een brandend verlangen hebt en bereid bent de prijs te betalen om je dromen te verwezenlijken. Laat je verleden nooit je heden verbitteren. Goddelijke middelen zijn beschikbaar om het beste voor God te zijn. De enige grens aan je nut in Christus' koninkrijk bent jezelf.

REDENEN OM OP JE BEST TE ZIJN

Filippenzen 3:12-14; 1 Korintiërs 12:31; 2 Samuël 24:24; Genesis 1:26,27

De mens is speciaal begiftigd met mentale en geestelijke vermogens die ver boven ieder ander schepsel uitsteken. Als christenen worden wij geacht ver boven de mensen buiten Christus te leven. Ons beste is het enige dat ons kan aanbevelen bij God, die ons zijn beste heeft gegeven (zijn eniggeboren Zoon). Je moet op je best zijn om de volgende redenen: (i) Om het beste van God te genieten. Dit is de beste voorbereiding op de zegeningen van de hemel. (ii) Om een vervuld leven te leiden (Fil 1:21; 3:8). (iii) God verwacht het beste van je. (iv) De Heer een aanvaardbare dienst aanbieden (Gen 4:4). (v) Om je talenten te ontwikkelen en uit te oefenen (2 Tim 1:6). (vi) Om een zegen te zijn voor anderen en voor de gemeente van Christus. (vii) Om grote daden voor God te verrichten. (viii) Het is de beste getuige van onze christelijke belijdenis (Daniël 6:1-4). Uitmuntendheid is

een goede getuige van de christen en de christen een goede getuige van Christus. Je kunt je niet veroorloven om iets minder dan je beste te zijn als je een zegen wilt zijn voor je generatie en het nageslacht.

DE VERWEZENLIJING VAN JE MOGELIJKHEDEN

Genesis 1:26,27; 2:15; Psalm 139:13,14; Efeziërs 1:3-6; 2 Petrus 1:3,4; 1 Koningen 3:12-14; Psalm 68:19; Mattheüs 6:33; Jakobus 1:5

Elke persoon die ter wereld wordt geboren, is een wondermachine (angstaanjagend en wonderbaarlijk gemaakt). God heeft de mens in de wereld gezet om te slagen en niet om te falen. We zijn geboren om te winnen. Als christenen heeft God ons gezegend met alle geestelijke zegeningen in hemelse gewesten. Hij heeft ons rijkelijk alles gegeven om van te genieten. Hij heeft ons alles gegeven wat tot het leven en de godsvrucht behoort. Daarom heb je geen excuus om onder je best te leven. Je moet je hersenen en spieren strekken, en je zult verrast zijn dat je omgeving geen limiet is voor je vooruitgang. We kunnen meer dan we nu bereiken. Alleen het pad van toewijding kan helpen om het beste uit ons leven te halen. Maak de slapende reus in je wakker. Alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft. Wat onze geest ook kan bedenken, we kunnen het daadwerkelijk bereiken als we geloven.

VERANTWOORDELIJKHEID VOOR JE VOORUITGANG

Genesis 26:12-22; 31:38-42; 35:1-7; 39:1-6,20-23; 41:51-52, 46-49; Prediker 9:10; Mattheüs 7:24-27; Lukas 15:18; 5:5; 4:42-44; Johannes 9:4; 6:28; 12:20-22; Markus 10:46-52

In deze wereld slagen we alleen in directe verhouding tot de inspanning die we leveren. Het is dan ook essentieel dat we de volledige verantwoordelijkheid nemen voor onze vooruitgang. Het is zinloos om de regering, de kerk, je baas, je huwelijkspartner, je ouders of je achtergrond de schuld te geven van je falen. Het belangrijkste element dat verantwoordelijk is voor je vooruitgang ben JIJ. Om vooruitgang te boeken is er een consumerend verlangen nodig om iets te bereiken in het leven. Dit onderstreept de noodzaak van specifieke, duidelijk omschreven, geschreven, uitdagende en realistische doelen. Gebrek aan doel maakt het leven somber en onvruchtbaar. Doel is wat ons ervan weerhoudt op te geven. Vooruitgang vereist ook opnieuw inzet. Kennis van principes van succes zonder een definitieve actie kan niet de gewenste verandering in je leven brengen. Het is je verantwoordelijkheid ze in je leven toe te passen. Je kunt de beste zijn door verantwoordelijkheid te nemen voor je vooruitgang. Ga verantwoordelijkheid nooit uit de weg. Ga de moeilijke en noodzakelijke beslissing die je succes kan geven niet uit de weg. Juist de dingen die we in het leven willen vermijden, zijn

de dingen die ons voeden en vormen tot de personen die we zouden moeten zijn. Succes zal je altijd iets kosten!

STUDIE 36: GEEN BLIJVENDE STAD

Hebreeën 13:14

Wij zijn gasten en pelgrims in deze wereld; wij hebben hier geen blijvende stad of vaste woonplaats. Hoewel we in de wereld leven, zijn we niet van de wereld. We moeten weinig of niets van deze wereld verwachten. We moeten de dingen van de wereld licht opvatten en een frisse kijk houden op ons hemelse land.

DE TIJDELIJKE WERELD

Hebreeën 13:14; 1 Johannes 2:15-17; 2 Petrus 3:10-14; Openbaring 21:1; 1 Korintiërs 7:31; 1 Petrus 2:11; Prediker 2:11; 5:10; Spreuken 23:5

De wereld is geen permanente woonplaats voor de mens. Haar schoonheid, sociale systemen, modes en waarden zullen voorbijgaan; haar rijkdom is vergankelijk en haar glorie is tijdelijk. Het leven op aarde is ook kort en onzeker. We kunnen hier niet eeuwig blijven vanwege de dood. Zonden, zondaars en beproevingen zullen ook de heiligen niet lang op aarde laten voortbestaan. Bovendien zal God, de Bouwer en Maker van dat betere land, zijn heiligen niet toestaan lang in deze wereld van goddeloosheid te blijven. Geen enkele ware heilige zal ooit thuis zijn in deze voorbijgaande wereld. Veeleer **“kreunen wij, ernstig verlangend bekleed te worden met ons huis dat uit de hemel is”** (2 Kor 5:2). De christen is hier een vreemdeling; zijn thuis is in de hemel. Zijn Vader is daar, zijn Verlosser is daar, zijn huis is daar, zijn leven is daar, zijn schat is daar, zijn genegenheden zijn daar, zijn erfenis is daar, en zijn burgerschap is daar. Het hemelse land is beter dan enig land op aarde; het is beter gelegen, beter opgeslagen met alles wat goed is en beter beschermd tegen alles wat slecht is.

HET EEUWIGE THUIS

Hebreeën 13:14; 11:8-10,13-16; 12:22; Openbaring 3:12; 21:9-27; Johannes 14:1-4; 2 Korintiërs 5:1

De hemel is het eeuwige thuis van de heiligen. Het is een land, waardoor de rivier van het water des levens stroomt (Openb 22:1-5). Het is een eeuwig huis en er is plaats voor een grote schare. Het is de eeuwige woonplaats voor heiligen van alle tijden (Jesaja 64:4; Johannes 14:1-3; 1 Kor 2:9). De hemel is een heilige stad (Openb 21:2; 22:19); daar zal nooit iets binnenkomen dat verontreinigt, gruwelt of liegt (Openb 21:27). Het leven in de hemel is een leven van gemeenschap met God (1 Kor 13:12; 1 Joh 3:2; Openbaring 22:4), rust (Openb 14:13), volle kennis (1 Kor 13:12), heiligheid (Openb 21:27), vreugde (Openb 21:4), dienstbaarheid

(Openb 22:3), overvloed (Openb 21:6), glorie (2 Kor 4:17; Kol 3:4; Joh 17:24) en aanbidding (Openb 19:1; 7:9-12; 5:12). Daar in ons hemelse land zal God alle tranen afwissen (Openb 21:4). Er zal geen dood, geen verdriet, geen pijn en geen vloek meer zijn (Openb 21:4; 22:3). Alle dingen worden nieuw gemaakt (Openb 21:5) en wij zullen alle dingen beërven. In tegenstelling tot de volmaakte en eindeloze gelukzaligheid van de heiligen in de hemel, zullen alle zondaars hun eeuwigheid doorbrengen in de hel; een plaats van kwelling, verdriet, eeuwige straf en verdoemenis (Mat 25:41,46; Lukas 16:22-28; Openb 20:13-15; 21:8).

VOORBEREIDING OP HET HEMELSE LAND

Hebreeën 11:9-10,13-16; 12:14; Openbaring 21:3; 20:15; Amos 4:12; 1 Petrus 2:11-17; Lukas 19:13; 1 Johannes 3:1-3

De hemel is bereid voor allen wier namen zijn geschreven in het boek des levens van het Lam (Openb 21:27). Geen zondaar zal er binnengaan. Heiligheid is vereist om de hemelse stad binnen te gaan (Heb 12:14). Als vreemdelingen en pelgrims in deze wereld moeten wij ons onthouden van vleselijke begeerten, eerlijk leven voor de mensen, alle mensen eren, de broederschap liefhebben en God vrezen (1 Petrus 2:11-17). Wij moeten alle lasten en belemmerende zonden afleggen en de wedloop die voor ons ligt met geduld lopen (Heb 12:1-2). We moeten ernaar streven de hemel te bereiken. Net als een hardloper moeten we elke zenuw en spier aanspannen en elk grammetje kracht uitoefenen om het doel te bereiken. We moeten voorbereid zijn om Jezus Christus te ontmoeten, hetzij door de dood, hetzij door de vervoering. Bereid je hart voor, bereid je werk voor, bereid de weg van de Heer voor (Jesaja 40:3; Mat 3:3). Wees niet bedacht op dit aardse land; zoek het betere land (Fil. 3:20). Kijk niet terug naar Egypte. Acht het hemelse koninkrijk veel beter dan aardse dingen en zoek de hemelse stad. Denk eraan: wij hebben hier geen blijvende stad. De zaligheid van de hemelse staat is onvoorstelbaar (1 Kor 2:9). Zorg ervoor dat je er komt, wat het je ook kost en je zult ontdekken dat het alle opofferingen waard zijn.